

આત્મ સં. ૮૮ (આણ) વીર સં. ૨૫૦૬
વિક્રમ સંવત ૨૦૩૬ વૈશાખ

જળ લગ અનુભવ જ્ઞાન, ઘટમેં પ્રગટ ભયો નહીં,
તળ લગ મન સ્થિર હોત નહીં, છીન જિમ પિપરકો પાનં,
વેદ ભણ્યો પણ ભેદ વિના શક, પોથી પોથી બાણુરે,
રસ ભજનમેં રહત દર્વીનીત, નહિ તસરસ પહિયાન,
તિમ શ્રુતપાઠી પંડિતકું પણ, પ્રવચન કહત અજ્ઞાન રે,
સાર લહ્યા વિન ભાર કહ્યો શ્રુત, ખર દષ્ટાંત પ્રમાણુ,
ચિદાનંદ અધ્યાત્મ શૈલી, સમજ પરત એક તાન રે,
પ. પૂ. ઉપાધ્યાય યશોવિજયજી મ સા.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૦]

મે : ૧૯૮૩

[અંક : ૭

અનુક્રમશિલ્કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	શ્રી વાસુ પૂજ્ય જિનસ્તવન	અમરચંદ માવજી શાહ	૧૧૭
૨	ચઉ અતિ જીવ ક્ષમાપના	આ. દેવશ્રી ગુણસાગરસૂરીરજી મ. સા.	૧૧૮
૩	આત્માનો કુટુંબ પરિવાર કયો ?	રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૧૨૦
૪	“ હુતાશિની ” ની કથા	વિજયલક્ષ્મી સૂરી. સા.	૧૧૩
૫	ઉણોઢરી તપ અને તાંદુરસ્તી	અમરચંદ માવજી શાહ	૧૨૬
૬	અમીરાતના ઇબ્નરદાર બે તરુણો	અનુ. પી. આર. સલોત.	૧૨૮
૭	લલિતાંગ દેવ		૧૩૧
૮	શાંત સુધારસ	રચયિતા : ઉપા. શ્રી વિનયવિજયજી મ.	૧૩૪
૯	વીરવંદન સ્તવન	રચયિતા : અમરચંદ માવજી શાહ	૧૩૬

આ સભાના નવા માનવંતા પેદ્રન મહારાજ

(૧) શ્રી સેવંતિલાલ કાન્તીલાલ ઝવેરી મુંબઈ

(૨) શ્રી પ્રાણુલાલ ટી-દલાલ મુંબઈ

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યો

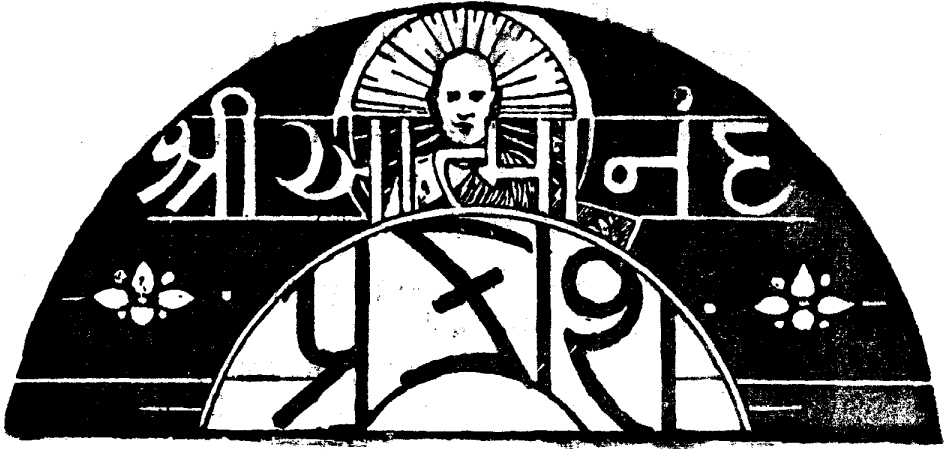
(૧) શ્રી દીનકરરાય-વૃજલાલ શાહ (જેસરવાળા) ભાવનગર

(૨) શ્રી રસીકલાલ છોટાલાલ સંઘવી ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ સભાના ખજાનચી તરીકે શ્રીમાન ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ ચૂંટાયા છે. શ્રી આત્માનંદ સભા

પરમ પૂજ્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજ સાહેબનો જન્મદિન મહોત્સવ

પરમ પૂજ્ય શ્રી આત્મારામજી (આચાર્યશ્રી વિજયાનંદ સૂરીશ્વરજી) મહારાજ સાહેબનો ૧૪૭ મો જન્મદિન આ સભા તરફથી સંવત ૨૦૩૯ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ તા. ૧૪-૩-૧૯૮૪ ને ગુરુવારના રોજ રાંધનપુરનિવાસી શેઠ શ્રી સકરચંદ મોતીલાલ મુળજીભાઈના સહકારથી આ સભા તરફથી ઉજવવાનો હોવથી દર વર્ષ મુજબ શ્રી સિદ્ધાચલજી ઉપર સવારના શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટુંકમાં જ્યાં આત્મારામજી મહારાજ સાહેબની પ્રતિમા બિરાજમાન છે. ત્યાં નવાંજી પ્રકારની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. તથા તીર્થયાત્રા કરવામાં આવી હતી શેઠ શ્રી સકરચંદ મોતીલાલ મુળજીભાઈ અને શેઠશ્રી કપુરચંદ હરીચંદ માસીસવાળા તથા તેમના ધર્મપત્ની અ. સ. અનોપબેન અને શેઠશ્રી વૃજલાલ ભીખાભાઈ તથા શેઠશ્રી નાનચંદ તારાચંદ તરફથી ગુરુભક્તિ તેમ જ સ્વામિભક્તિ કરવામાં આવી હતી. આ પ્રસંગે ભાવનગરથી સારી સંખ્યામાં સભાસદોએ પધારી આનંદપૂર્વક ભાગ લીધો હતો અનેપૂં સાધુ સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબની ભક્તિનો પણ સારો લાભ લીધો હતો.

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૦]

વિ. સં. ૨૦૩૯ વૈશાખ : મે-૧૯૮૩

[અંક : ૭]

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનસ્તવન

(રાગ : એકરે દિવસ એવો આવશે....)

મેં જોયું દિલની અટારીયે, વાસુપૂજ્ય દેખાયા.
જમમગતા એ સૂર્યના, પ્રગટ કીરણ ફેલાયા.
મેં જોયું-૧

જ્યોતિ પ્રગટી અંતરે, આત્મ કમળ વિકસાવ્યા,
ચેતન જમર ઉઠે ઉઠે કરે અંતરનાદ જગાવ્યા.
મેં જોયું-૨

અમૃત રસના પાનથી, આનંદ રસ છલકાયા,
શાંતિ સરોવરને તીરે, સાતામૃત ફેલાયા.
મેં જોયું-૩

સૌરભ પ્રસરી પ્રેમની, સમભાવ ફેલાયા,
તુંહી ! તુંહી ! ના નાદથી સોહં ધ્યાન લગાયા.
મેં જોયું-૪

અહં અહં ધ્યાનથી, વાસુપૂજ્ય મેં ભાજ્યા,
'અમર' ચિદાનંદમાં, સત્ દર્શન પામ્યા.
મેં જોયું-૫

રચયિતા : અમરચંદ માવજી શાહ

થાલ ગાતિ જીવ ક્ષમાપના

રચયિતા : અચલગરછાધિપતિ આ. દેવશ્રી ગુણસાગરસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(રાગ : મંદિર છો મુક્તિતણાં-દેશી)

સદ્ભાગી છું ચોર્યાશી લાખ, યોનિ ગહન દુઃખથી ભર્યા,
આ ભવ સમુદ્રમાં મેળવ્યું, જૈન ધર્મ જેથી અનંત તર્યા,
સર્વ જીવયોનિ ખમાવવા, બુદ્ધિ મળી જિન ધર્મથી,
ભવમાં ભટકતા મેં હણ્યા. જીવો ખમાવું પ્રેમથી. ॥ ૧ ॥

ઊત્પન્ન થઈ સાત નરકમાં, પીડ્યા નરક જીવો ઘણા,
પરસ્પર યુદ્ધાદિ કરી સંતાપ્યા, નિરંતર ન રાખી મણા.
થઈ પરમાધારી નારકોને, કરવતોથી કાપીયા,
છુરી ભાલાદિથી છેદી ભેદી, બહુ ભેદે સંતાપીયા. ॥ ૨ ॥

વૈતરણી યંત્ર કુંભી આદિમાં, નરક જીવ પીડ્યા બહુ,
એ સર્વને વારંવાર ખમાવું છું, ઘો ક્ષમા મુજ એ સહુ,
સાત સાત લાખ યોનિ પૃથ્વી અપ, તેડી વાઝીમાં ઊત્પન્ન થઈ,
દશ ચૌદ લાખ, ચાંત વનસ્પતિ, થઈ જીવોને દુઃખ દર્દ. ॥ ૩ ॥

સ્વ અન્ય પરસ્પર શસ્ત્રથી, જીવ એકેન્દ્રિય પીડ્યા બહુ,
એ સર્વને વારંવાર ખમાવું છું, ઘો ક્ષમા મુજ એ સહુ,
જે જે લાખ યોનિ બેઠન્દ્રિય તેઠન્દ્રિય, ચોરેન્દ્રિય જીવ પછે થઈ,
ત્યાં અનંક જીવને પીડ્યા, તે સર્વે ખમાવું ચિત દર્દ. ॥ ૪ ॥

યોનિ ચાર લાખ તિર્યચ પંચેન્દ્રિય, થલ થલ ખેચર પછે થઈ,
બહુ જીવ ભક્ષી વિદારી પીડ્યા, તે સર્વે ખમાવું ચિત દર્દ,
મત્સ્ય મગર માળ્ગરિ શ્વાન સર્પાદિ, સિંહ વાઘ ચિત્રાદિ થઈ,
જંગલ છેદી ભેદી ભક્ષી પીડ્યા, તે સર્વે ખમાવું ચિત દર્દ. ॥ ૫ ॥

બાજ ગીધ બગલા કાક કુર્કર, સારસ ચક્રાદિ થઈ,
કૃમી આદિ જીવ ખાઈ પીડ્યા, તે સર્વે ખમાવું ચિત દર્દ,
માનવ ભવે થઈ કસાઈ ધીવર શીકારી આદિ હિંસક બહુ,
ભડ્ડીકાર ઘાંચી માલી ખેડુત, કુંભાર યાંત્રિક થઈ સહુ. ॥ ૬ ॥

છ કાય જીવો અનંત હણ્યા, તિમ પીડ્યા સંતાપ્યા બહુ,
એ સર્વને વારંવાર ખમાવું છું, ઘો ક્ષમા મુજ એ સહુ,

અઠારે પાપસ્થાનક સેવી, જીવ સંતાપ્યા હણ્યા બહુ,
એ સર્વને વારંવાર ખમાવું છું, ઘો ક્ષમા મુજ એ સહુ. ॥ ૭ ॥

અસત્ય ચોરી મૈથુન પરિગૃહ, ક્રોધાદિએ પીડ્યા બહુ,
એ સર્વને વારંવાર ખમાવું છું, ઘો ક્ષમા મુજ એ સહુ,
દેવ ભવે રાગદ્વેષ ધૃત્યા; ક્રીડાદિએ પીડ્યા બહુ,
એ સર્વને વારંવાર ખમાવું છું, ઘો ક્ષમા મુજ એ સહુ ॥ ૮ ॥

અનાદિ કાળથી આજ લગી મેં, હુહુઆ જીવો બહુ,
એ સર્વને વારંવાર ખમાવું છું, ઘો ક્ષમા મુજ એ સહુ,
વેાસિરાવું છું સર્વ પાપસ્થાનક, પરિગૃહાદિ અનાદિના,
મને સર્વ જીવ સહ મૈત્રી હોએ, વૈરે હૃદયે કદાપિના. ॥ ૯ ॥

મુજ સર્વ હુષ્ટત નિંદીને, સર્વ સુકૃત અનુમોદું બહુ,
સર્વ સિદ્ધિ કર મહામંત્ર નવકાર, સદા હું રટતો રહું,
અરિહંત સિદ્ધ મુનિ જૈન ધર્મ એ, ચાર શરણુ સદા લહું,
ઔતમ નીતિ શુભ સૂરિ કહે, પ્રભુ મુક્તિ ઘો ત્યાં જઈ રહું. ॥ ૧૦ ॥

પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે

શ્રી શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે જેની મર્યાદિત પ્રતો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી. મૂળ ક્રીંમતે આપવાનો છે. તેની મૂળ ક્રીંમત રૂપિયા વીસ રાખેલ છે; તો તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી.

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા

ઠે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ સહીત રૂપિયા ચોવીસ અને વીસ પૈસાનું મનીઓર્ડર કરવા વિનંતી.

આત્માનો કુટુંબ પરિવાર કયો? ભેખક રતિલાલ માણેકલાલ શાહ

જીવને દ્રવ્ય કુટુંબ અને ભાવ કુટુંબ રૂપે બે પ્રકારે કુટુંબ હોય છે, તેમાંથી દ્રવ્ય કુટુંબ પશુને તથા માનવને પણ હોય છે, પશુઓને જ્યાં સુધી સ્તનપાનનો સમય હોય છે ત્યાં સુધી જ માતા પ્રત્યે પ્રેમ હોય છે અને તે કાળ પતી ગયા પછી કુટુંબ વ્યવસ્થા પશુઓમાં તથા પક્ષીઓમાં સમાપ્ત થાય છે, ત્યારે જ તો આજનો વાછરડો કાલે સાંઢરૂપમાં આવ્યા પછી પોતાની માતા (Mother) સાથે વ્યભિચારનું સેવન કરી શકે છે. પરંતુ માનવને માટે સર્વશ્રેષ્ઠ માનવતા (માનવધર્મ) ની લક્ષમણ રેખા વચ્ચે આવે છે. તેથી પશુ અને માનવમાં આકાશ અને પાતાલ જેટલું અંતર રહેલું છે તેથી જ માનવ સમાજને માતા પ્રત્યે માતૃત્વધર્મ સ્વપુરુષ પ્રત્યે પત્નીત્વ ધર્મ આદિ ધર્મ્યવ્યવહારો નિર્ણીત થયા છે. યદ્યપિ આ વ્યવહારો અનિત્ય અશાશ્વત અને વિદ્યમાનભવ પૂરતા જ છે. માટે જ આ ભવનો પિતા-માતા-પત્ની-પુત્ર કે પતિ આવતા ભવનો પિતા નથી, માતા નથી. પત્ની નથી પુત્ર નથી કે પતિ નથી. આ સત્ય હકીકત હોવા છતાં પણ માનવ જીવનમાં જ્યાં સુધી મિથ્યાત્વનું જોર વધારે હોય છે. ત્યાં સુધી જીવનગીતના છેલ્લા સમય સુધી પણ તેને કુટુંબની માયા હોય છે. પરંતુ સમ્યક્ત્વની શ્રેણી પ્રાપ્ત થયા પછી તે માયા ઓછી થાય છે અને જીવાત્માને ભાવકુટુંબ સાથે સંબંધ જોડાય છે. તે કુટુંબ કેવું હશે? તેની રૂપરેખા નીચે પ્રમાણે જાણવી

સમ્યગ્દષ્ટિ આત્માનો પરિવાર :-

(૧) ઉદાસીનતા- આત્માને સુરક્ષિત રહેવા માટેનું ઘર છે જેના પ્રતાપે બાહ્ય ઘર સંસારમાં રહેવા છતાં પણ તે આત્મામાં નિર્લેપતાને વામ થાય છે. કહ્યું પણ છે કે :-

‘સમક્ષિત દષ્ટિ જીવડો, કરે કુટુંબ પ્રતિપાલ,
હેયાથી અલગો રહે, જ્યું ધાવ ખેલાવત બાળ’

હોસ્પીટલની નર્સ તત્કાળના જન્મેલા બચ્ચાને રમાડે, સ્નાન કરાવે અને અવસર આવ્યે સ્તનપાન પણ કરાવે. તે પણ અંદરથી સમજે છે કે બાલુડો મારો નથી તેવી રીતે સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થયા પછી જીવાત્માને સંસારમાં રહેવા છતાં પણ તેના પ્રત્યે માયા હોતી નથી.

(૨) વિરતિ-આત્માની માતા (Mother) છે જેના કારણે સીમાતીત લોગોનો. તથા લોજ-વિલાસોનો સ્વામી હોવા છતાં પણ સાધકના આન્તર જીવનમાં ત્યાગધર્મ પ્રત્યે ડુચિ બની રહે છે.

(૩) યોગાભ્યાસ-આત્માનો પિતા છે જેથી ભોગ્ય તથા ઉપભોગ્ય પદાર્થોમાં સંયમ પૂર્વક યોગી જીવનનો અભ્યાસ કરવાનો ભાવ થાય છે.

(૪) સમતારૂપી ધાવ માતાની ગોઠમાં રમતો આત્મા પારકાના દોષો; પાપો, અપરાધો, જોઈને કે સાંભળીને પણ પોતાના આન્તર જીવનમાં ક્રોધ, રોષ, ઇર્ષ્યા કે નિંદા આદિ વિકૃતિઓનો પ્રવેશ થવા દેતો નથી.

(૫) વિરાગતા-આત્માની ખડેન રૂપે બનવા પામે છે. ત્યારે આના સહવાસમાં મન-અમતાં પદાર્થો પ્રત્યે પણ વિરાગતા ઓટલે રાગરહિત જીવન દશાની પ્રાપ્તિ થાય છે.

(૬) વિનય-આત્માનો બંધુ બને છે, ત્યારે અસદ્ માર્ગોનો ત્યાગ તથા સદાચાર સત્ય પ્રમાણિકતા અને સૌ જીવો સાથે મૈત્રી ભાવનો વધારો થાય છે.

(૭) વિવેક-આત્માનો પુત્ર બને છે. વ્યવહારમાં પણ સુપાત્ર પુત્ર વૃદ્ધાવસ્થામાં આવેલા પિતાને

માટે આંખનો તારો બને છે, તેમ ત્રિકેકગુણ પદ્મ જીવાત્માને માટે અન્તરચક્ષુ (દિવ્યચક્ષુ) છે જેનાથી અનાદિ કાળની કુટેવો પાપ ભાવનાઓ ગંદી શ્લેષાઓ આદિત્વે અન્ત થાય છે અને દિવ્ય જ્ઞાન તરફ આત્માનું પ્રસ્થાન સુલભ બને છે.

(૮) સમ્યક્ત્વ-જીવાત્માને માટે અક્ષય ભંડાર જેવું છે, જેના પ્રતાપે આત્માની શક્તિઓનો વિકાસ થાય છે, ત્યારે ક્ષય નામનો હુંટારો, કામદેવ નામનો ગુડો તથા રાગ-દેષ આદિની શક્તિ સમયે સમયે ઘસાટી જાય છે.

(૯) તપ-અધરૂપે બને છે, જેના પ્રસારી કરેલો આત્મા ઇન્દ્રિયોના તથા મનના મહાવેગને કમંચેર કરવામાં સમર્થ બનવા પામે છે.

(૧૦) પવિત્ર ભાવના-આધ્યાત્મિક જીવન માટે બખતર કવચ રૂપે સહાયક બને છે. જેને લઈને માનવીની ગંદી ભાવનાઓ વિદાય લે છે.

(૧૧) સતોષ-જ્યારે સેનાપતિના પદે ખિરાજ માન થય છે, ત્યારે આત્મારૂપી મહારાજ નિશ્ચિત અવસ્થા ભોગવવાને માટે લાયકાતવાળા બનવા પામે છે.

(૧૨) સમ્યગ્જ્ઞાન-આત્માને અમૃતના ભોજન જેવું છે જે ભોજનીયા એક જ વાર કરવામાં આવે તો અનાદિકાળના વૈકારિક, તામસિક, રાજસિક આદિભાવો નાશ પામ્યા વિના રહેતા નથી.

(૧૩) સુમતિ-આત્માની પદરાણીનો સ્થાનને જ્યારે શોભાવે છે ત્યારે જ આત્માને અનુપમ, અદ્વિતીય અનુભવજ્ઞાન સુલભ બનવા પામે છે, તે આ પ્રમાણે

કાયા કાચની બંગડી જેવી છે,
ભોગવિદાસે નાગદેવના કૃણા જેવા ભયંકર
છે શ્રીમંતાઈ વિજયીના ચમકારા જેવી
ક્ષણિક છે સત્તા હાથીના કાન જેવી ચંચળ છે
અને આયુષ્ય કે પોતાનું જીવન પણ પાણીના

પરસ્પેટાની જેમ ક્ષણભંગુર છે.

આવી રીતના અનુભવજ્ઞાનના પ્રતાપે જ માનવનું શરીર રૂપી રથ, ઇન્દ્રિયે રૂપી થોડા અને મનરૂપી સારથી ઉપર આત્મા નામના શેઠની પ્રભુતા ચિરસ્થાની બને છે, પરિણામે આત્માનું સમ્યક્ચારિત્ર તરફનું પ્રસ્થાન આગળ વધવા પામે છે.

ઉપર પ્રમાણે સમ્યક્ત્વવાસી આત્માનું કુટુંબ હોય છે. જેનાથી નવા પાપોના દરવાજા બંધ થાય છે અને જુના પાપો એક પછી એક ગચ્છત્તી થતા જાય છે.

મિથ્યાત્વી આત્માનું કુટુંબ :-

સમ્યગ્દર્શનથી વિપરીત મિથ્યાત્વ મિથ્યાદર્શન છે અને જ્ઞાન-વિપરીત અજ્ઞાન છે. તેનો માલિક મિથ્યાત્વી મિથ્યાદર્શની અને અજ્ઞાની હોય છે, જેની ચર્ચા પહેલાના ભાગોમાં જૂઠા જૂઠા સ્થળોએ કરાઈ ગઈ છે. આત્મા જ્યારે મિથ્યાત્વ મોહનીય અવસ્થામાં જૂલતો હોય છે ત્યારે આત્માની અન્ત શક્તિઓને બગાડનાર અન્તાનું બંધી ક્ષાયોનું જોર વધેલું હોય છે અને મહિરાપાનના નશાબાજની જેમ આત્મા પણ મોહમાયાના પારણામાં જૂલતો હોય છે, માયાના ગાઢ બંધનમાં બંધાયેલ હોય છે. તે સમયે તે આત્માનું કુટુંબ કેવું હોય છે? તે બાણવાની સૌ કોઈને જરૂરત હોવાથી ચર્ચા કરી લઈએ. તે આ પ્રમાણે :-

(૧) આસક્તિ-આત્માનું ઘર છે, રહેઠાણ છે. એટલે કે આત્માના એક એક પ્રદેશ પર સંસાર અને સંસારના પ્રત્યેક પદાર્થોની માયાના રંગ પુણ્યરૂપે લાગેલા હોવાથી પરપદાર્થ, પરભાવ અને પરધર્મ હિંસા-જૂઠ-થોરી-મૈથુન અને પરિગ્રહ આ પાંચે પાપ પરધર્મ જ છે) પ્રત્યે આત્માને અત્યંત આસક્તિ હોય છે.

(૨) અવિરતિ-માતા તુલ્ય હોવાથી સંસારના ભોગ્ય તથા ઉપભોગ્ય પદાર્થોના ભોગવટામાં જ જીવન ધન ખરબાદ થાય છે.

(૩) લોગાભ્યાસ-આત્માનો પિતા બનેલો હોવાથી પાંચે ઇન્દ્રિયોના રૂઝ વિષયોના લોગ-વટામાં જ આ ભાઈસાબ અખતરાઓ કરવામાં જ બિઠગીના અમૂલ્ય અહોરાતો, મહિનાઓ, અને વર્ષોના વર્ષો પણ સમાપ્ત કરે છે આના પરિણામે સંસારના છકા પાંખ રમતા આવડયા પણ લોગસ્સ સૂત્રની ગાથાઓ નથી આવડતી.

ઔટલા કલબમાં બેસીને રાજકથા, દેશકથા, લોજનકથા અને રંગ રંગીલી સ્ત્રીઓની કથા કરવામાં જીવનને ધૂલધાણી કરવાની કળાઓ આવડી, પણ સામાયિક કરવાનું સૂત્રનું નથી.

એક બીજાની પાઘડી એક બીજાને પહેરાવતા આવડી પરંતુ સૌના અપરાધોને માફ કરી મૈત્રી ભાવનાની સાધના કરવામાં ભૂલ ખવાઈ ગઈ.

ધર્મ-સંપ્રદાય કે ગુરુ સંસ્થાના નામ લડયા ઝઘડયા, પરંતુ ભાઈસાબ પોતે ધાર્મિક બની શકયા નથી.

પારકી ચિંતા, પારકી ભાંજગડ તથા કોર્ટ કચેરીઓમાં દેવદુર્લભ મનુષ્યાવતાર સમાપ્ત કર્યો પણ જૈનત્વની સાધના કરી શકયા નથી.

(૪) વિષમતા-આત્માની ધાવમાતાના રૂપમાં હોવાથી, જીવાત્માની પ્રતિક્ષણ પ્રતિક્રિયા-જ્ઞાનપાન રહેણી-કરણી-વ્યાપાર-રોજગાર આદિમાં વિષમતા નામની રાક્ષસીની પ્રત્યક્ષ હાજરી હોય છે.

(૫) સરાગતા-આત્માની બહેન બનવા પામશે ત્યારે જ મન અને ઇન્દ્રિયોના ગુલામ બનેલા આત્માને મનગમતા લોજનીયા, વસાલકારો, ગુલામહીનાના અત્તરો, પીવાના ઠંડા પાણી, મુલાયમ વસ્ત્રો, સાંભળવામાં નૃત્યાંગના અને અભિનેત્રીઓના ગાયનો આદિ ક્રિયાઓમાં જ રાગ પ્રવર્તી હોય છે. પરમાત્માના ચૈત્યવંદન, ભજન તેના કનમાં કઠોર લાગે છે, ધર્મપત્ની તથા માવજીના હાથે બનેલા લોજનીયા કડવા લાગે છે, ત્યારે રસ્તા ઉપર ઊભા ઊભા સંધ્યા ટાણે, રાત્રે છેવટે ૧૨ વાગ્યે પણ પાઉલાજી,

દહીંવડા, બટાટાવડા છેવટે અમૂક જ હોટલના ઓસામણો પીવાની રાગવૃત્તિ તોફાને ચઢેલી હોય છે.

(૬) અવિનય-આત્માનો ભાઈ બને છે માટે જ આત્માના હાડવૈરી જેવા ક્રોધ-માન માયા અને લોભ જેવા અત્યંત દુઃખદાયી દૂષણોનું શમન થતું નથી.

(૭) અવિવેક-પુત્રસ્વરૂપે હોય છે, ત્યારે કુપાત્ર પુત્ર જેમ પિતાનો અને પૂરા કુટુંબનો વૈરી હોય છે. તેમ અવિવેકના કારણે સારી જ્ઞાનદાનીમાં જન્મેલો હોવા છતાં વિદ્વાન અને પંડિત હોવા છતાં, સંસ્કૃત અને પ્રાકૃતિને ભણાવનાર હોવા છતાં ભકતામર, કલ્યાણ મંદિર વડે વીતરાગની સ્તુતિ કરવાવાળો હોવા છતાં, કર્મચંચળી પ્રકૃતિઓને બીજાઓને સારી રીતે ગણાવતો હોવા છતાં પણ પોતાના આંતર જીવનમાં ભક્ત્યાભક્ત્ય પેચાપેચ, વાચ્યાવાચ્યમાં કયાંય પણ વિચાર કરવા જેટલી ક્ષમતા તેમની પાસે હોતી નથી.

(૮) દુર્મતિ (દુર્બુદ્ધિ) જ્યારે આત્માની પટ્ટરાણી બને છે ત્યારે આત્માની આન્તર સ્થિતિ સન્નિપાતના રોગી જેવી થાય છે.

ઉપર્યુક્ત પ્રમાણે મોહ રાજના સામંતોની વચમાં નાચતો-ફૂલતો આ જીવાત્મા હજારો લાખો અને કરોડો માનવોનો તથા બીજી સૃષ્ટિનો પણ દ્રોહી બને છે, મારક બને છે, ઘાતક બને છે. પોતાના સ્વાર્થની ખાતર ઘણા જીવોને મોતના ઘાટે ઉતારે છે, ભુખે મારે છે. તથા મિથ્યા અહંકાર અને મિથ્યા પ્રતિષ્ઠાના પૂરમાં તણાઈને હિંસા, જૂઠું, ચોરી, પરસ્ત્રીગમન, લોભ પ્રપંચ અને તેમાંથી ઉદ્ભવેલા ક્રોધ, માન, માયા, પરપરિવાહ માયા મૃષાવાદ જેવા આસુરી પરંપરાના દુરુણોને વશ બનીને “અધોગચ્છિન્ત-તામસા....”ના ન્યાયે દુર્ગતિ તરફ પ્રસ્થાન કરે છે.

(શ્રી ભગવતી સૂત્ર સાર સંગ્રહ ભા. ૪ માથી)

“હુતાશિની” ની કથા

લે. વિજયલક્ષ્મી સૂરીકૃત
ઉપદેશમાળામાંથી

આ ભરતક્ષેત્રમાં જયપૂર નામે નગર. નગરમાં ચતુર પુરુષોના શિખરવાળા આવાસો. માગણુ ભાગ્યેજ નજરે પડે છતાં કોઈ દેખાય તો તે પ્રળને પ્રતિબોધ કરવા માટેજ—

“હાથમાં પાત્ર રાખી ઘેર ઘેર ભટકતા બિશુકો લોકોને કહે છે કે જ્ઞાન નહીં આપનારને આવું કળ મળે છે.”

તે નગરનો રાજા જયવર્મા. રાજાને માનવા લયક મનોરથ નામે શ્રેષ્ઠી. તેને લક્ષ્મી નામે પત્ની તે શ્રેષ્ઠીને ચાર પુત્રો અને અનેક દેવોની પૂજાલક્ષિતથી પ્રાપ્ત થયેલી હોલિકા નામની પુત્રી હતી. તે પુત્રી યુવાવસ્થામાં આવી ત્યારે શેઠે ખીજા શ્રેષ્ઠીવા પુત્ર સથે પરણાવી પણ તેમનો સંસાર સંબંધ થયા પહેલાજ શ્રેષ્ઠીપુત્ર વિસ્યિકના રોગથી મૃત્યુ પામ્યો પૂર્વ ભવે જિનેશ્વરની આરાધનું અરાધન કરેલું ન હોવાથી ખાલ્ય કાળમાં જ હોલિકાને વિધવાપણું પ્રાપ્ત થયું. આ અનાવશથી તેના માતા પિતાને ખૂબ દુઃખ થયું.

પછી તે હોલિકાને તેના મા બાપે પોતાને ઘેર રાખી તે નિરંતર ધરતી મેડી ઉપર ગોખમાં બેસી રહેતી અને મહેન્મતની જેમ કામ પીડા પામ્યા કરતી.

કહ્યું છે કે

બાળ વિધવા, તાપસી, ખીલે બાંધી રાખેલ અશ્વ રાજાના અંતઃ પૂરની સ્ત્રી-એ નિરંતર મૈથનનું ધ્યાન કરે છે” — વળી

પુરુષ સાસરે રહેવાથી, સ્ત્રી પીયરમાં રહેવાથી, પતિ કુસંગતમાં વસવાથી અને વૃક્ષ નદી કાંઠે રહેવાથી બ્યારે ત્યારે પણ વિનાશ પામે છે. ”

એકદા હોલિકા ગોખમાં બેસી હતી તે વખતે વંગદેશના રાજાનો પુત્ર કામપાલ અશ્વપર બેસીને ત્યાંથી નિકળ્યો. તેને જોઈને હોલિકાએ કામદેવના આજુ રૂપ

કટાક્ષ નાખ્યા. તેથી કામદેવ પણ તેના રૂપથી મોહ પામી, વારંવાર તેની સામે જોવા લાગ્યો.

આ પ્રમાણે બન્નેને પરસ્પર સ્નેહ થવાથી પોત પોતાને ઘેર તેઓ પરસ્પરનું ધ્યાન કરવા લાગ્યા. તેઓને ખીજા કોઈ બાબતમાં કે પદાથમાં પ્રીતિ રહી નહિં.

સ્નેહ જ એવો છે. સ્નેહ (માખણ)ના વશથી સ્ત્રીને વલોવાવું પડે છે.

એકદા હોલિકાને તેના પિતાએ પૂછ્યું કે હું પુત્રી ! તું કેમ દુઃખિત, મ્હન મુખવાળી અને અતિ કૃશ દેખાય છે ? પણ હોલિકાએ જવાબ આપ્યો નહિ. ત્યારે પિતાએ વિચાર્યું ‘ પૂર્વના કર્મના ઉદયથી તે અતિ દુઃખચારી છે. વાછડા જેમ માતાને ઓળખી તેની પાસે જાય છે તેમ પૂર્વે કરેલું કર્મ કરતાં પસે જ જાય છે, હવે હું તેને ભણવા વગેરેનું અવલંબન કરી આપું કે જેથી તેના દિવસો નિર્ગમન થાય.

આજ નગરમાં ચંદ્રગુરુ નામે બ્રાહ્મણએ તે દ્રવ્યના લોભથી ભાંડચેષ્ટા કરે, તેને ઢૂંઢા નામે પુત્રી તે યુવ વરથા પામી ત્યારે તેને અચળભૂતિ નામના ભાંડ સાથે પરણાવી તેમના લગ્ન બાદ તરતજ પિતા તથા પતિના કુળનો ક્ષય થયો તેથી ઢૂંઢા ઉદરપોષણ માટે પરિવારિકનો વેષ ધારી કામણ, મારણ, ઉચ્ચાટન વગેરે પાપકર્મથી આજીવિકા કરવા લાગી

એક વખત તે મનોરથ શ્રેષ્ઠીને ઘેર ગઈ શેઠે બેસવા માટે આસન આપી કુશળતા પૂછી ત્યારે તે ધર્મના અક્ષરો બોલી :

“હે મિત્ર ! જરા રૂપી કૃતરો છે, યોવનરૂપી સસલો છે. કાળ રૂપી શિકારી છે. તેમાં વચ્ચે શરીરરૂપી રૂંપડું રહેલું છે. તેમાં કુશળતાની શી વાત ! ”

આથી શેઠ પર તેના (દંબી) વૈરાગ્યની છાપ પડી શેઠે કહ્યું, “હે સ્વામિની ! મારી પુત્રી બાળ

ત્રિધા છે તેને તમે અભ્યાસ કરવો.”

દંભીને ન કાર ગુણકારી છે. તેથી પ્રથમ ‘ના’ કહી પછી ખૂબ આગ્રહ થવાથી તે કાર્ય તેણે સ્વીકાર્યું.

શેઠ તેને હેલિકા પાસે લઇ ગયો અને કહ્યું, “હે પુત્રી! આ તારી ગુરુણી છે. તેમની, પાસે અભ્યાસ કરવો અને તેની સેવા કરજે.” સારથી હેલિકા દૂંઢા સાથે રહેવા લાગી પણ કામપાળના સંગની ઇચ્છાથી તે ભણતી નહીં, એકદા દૂંઢાએ પૂછ્યું, “હે પુત્રી! તું સદા ઉદિગ્ન કેમ જણાય છે? ત્યારે હેલિકાએ સત્ય વાત કહી.

દૂંઢાએ કહ્યું, “તું હવે ઉદેગ કરીશ નહિ. હું તારું કાર્ય થોડા સમયમાંજ સિદ્ધ કરી આપીશ.” પછી દૂંઢા કામપાળને ત્યાં ગઇ અને કહ્યું, “તમારા ચિત્તને હાણ કરનારી હેલિકાને તમારે સંબંધ નહિ થાય તો તમારા વિરહથી તે મરણ પામશે,” ત્યારે કામપાળે કહ્યું, “અમારો અન્તેનો મેળ પ કયે સ્થાને થય,?” તે બેલી “સૂર્યના મંદિરમાં તમારે આવવું. ત્યાં, તે પણ અવશે” તે સાંભળી કામપાળ હર્ષ પામ્યો. કામપાળે તેનું સન્મન કરી વિદાય આપી.

પ્રાતઃ કાળે સૂર્યની પૂજા માટે સર્વ સામગ્રી તૈયારી દૂંઢા સાથે સૂર્યના ચૈત્રે ગઈ કામપાળ પણ ત્યાં આવ્યો. ઘણા દિવસની વિરહપીડાથી, કામપાળે તેને આલિંગન કર્યું ત્યારે માયાવી હેલિકા, મનમાં કંઈક વિચારી પોકાર કરવા લાગી હે લોકો દોડો આ પરસ્ત્રીના શીલવ્રતને ભંગ કરનાર લુપ્ત પુરુષને પકડો.

તેની ખૂબ સાંભળી, તેનો પિતા દેડી આવ્યો તેણે કામપાળને પૂછ્યું, “અરે! તું પરસ્ત્રીના કંઠમાં કેમ વળગી પડ્યો?” ધૂર્ત કામપાળે કહ્યું “મારી સ્ત્રી તમારી પુત્રી જેવીજ છે. તેને ‘મારી સ્ત્રી’ પારીને આલિંગન કર્યું,” તેમ કહી કામપાળ જતો રહ્યો.

હેલિકાએ મતા પિતાને કહ્યું, “સતી સ્ત્રીઓમાં પ્રધાન એવી મને પરપુરુષનો સ્પર્શ થયો તેથી હું દુપિત થઇ માટે અગ્નિમાં પ્રવેશ કરીશ.”

મતા પિતાએ તેને ખૂબ સમજાવી અને ઘેર તેડી ગયો. આ વ્રતાંતથી હેલિકા મહાસતીના નામથી પ્રખ્યાત

થઈ પછી સદ્ગરે, સોને કે મનિએ દંઢાને. છેતરીને સૂર્ય ચૈત્રમાં જવા લાગી.

એકદા ફાગણ માસની પુનમે હેલિકા સૂર્યચૈત્રમાં ગઇ, કામપાળે પણ ત્યાં આવ્યો હતો અને કીડા કરતા ક્રુષ્ણે બેઠા હતા દૂંઢા પર્ણકુટીમાં સતી હતી:

“ત્યારે અન્તેએ વિચાર્યું, આપણું કયું તો સિદ્ધ થયું.” પણ એ દૂંઢા સર્વ મંત્રે બંધો છે. માટે તેને મારી નાખવી યોગ્ય છે.

પછી હેલિકાએ પર્ણકુટી ફરતાં કાઠ વગેરે ગોઠવી તેમાં એક મનુષ્યનું શય નાખીને, દૂંઢાસહિત તે કુંપડી બાળી દીધી ત્યાર બાદ તેઓ અન્તે દેશાન્તર ગયા.

પ્રાતઃ કાળે તે ચૈત્ર પાસેની કુંપડી બળેલી જ્વલને લોકો પરસ્પર પૂછવા લાગ્યા, “અરે! આ શું થયું? મનોરથ શેઠ, દૂંઢા તથા હેલિકાને ધરમાં નહિ હોવાથી ખેદ પામી આવ્યો.” એક ચિતામાં તેઓ અન્તે બળી મરી.” તે સાંભળી લોકો કહેવા લાગ્યા, “અહો! આ હેલિકા સતીની ભસ્મ મહા પવિત્ર છે. તેનું વિલેપન કરવાથી સર્વ દુઃખનો નાશ થાય.” એમ કહી લોકો ચિતાને પગે લગવા મંડ્યા ભસ્મ સાથે ચઢાવવા લાગ્યા, ત્યાર પછી દર વર્ષે ઇન્ધન, છાણા વગેરેનો ઢગ કરી, હુતાશની સળગાવવા લાગ્યા આ રીતે આ મર્વ પ્રપ્રસાદ થયું.

એકદા કામપાળે હેલિકાને કહ્યું, “ધન વગર મનોરથ પૂર્ણ થતા નથી માટે હું પરદેશ ગઈ.” ત્યારે હેલિકા બેલી, “હે સ્વામી! તમારા મટે મેં જાતિ-કુળ વગેરેનો ત્યાગ કર્યો છે તમારો વિરહ એક લાણ પણ હું સહી શકું તેમ નથી.” મેહને લઇને કામપાળે તે વાત સત્ય માની.

અન્યદા હેલિકાએ કહ્યું, “હે પ્રિય! મેં ખૂબ વિચાર કર્યો છે, મારા પિતાનો ધર સિવાય બીજા કાંઈ ધનનો લાભ જણતો નથી.” ત્યારે કામપાળે કહ્યું, “આપણે અકાર્ય કર્યું છે હવે ત્યાં કેમ જવાય?” તે બેલી હું એવી દંભ રચના કરીશ કે જેથી પિતા વગેરેને અનુકુળ થશે આપણા નિકળ્યા પછી તે ગામમાં મહાપૂજ્ય અને માન્ય એવું હોલીનું પર્વ લોકોમાં

પ્રસર્યું છે. માટે ત્યાં જવું યોગ્ય છે.

પછી તેઓ જયપુર ગામની નજીક આવ્યા હોલિકાએ કામપાળને કહ્યું, “તમે મારા પિતાની દુકાને જાઓ અને કહો-મારી સ્ત્રી માટે એક સાંડી મૂલ્ય લઈને આવો” કામપાળે તેમ કયું, અને સાંડી લઈને આવ્યો ત્યારે હોલિકાએ કહ્યું “આવી શું કામની ! ખીજ લઈ આવો. એ પ્રમાણે એ ત્રણ વાર કયું તેથી શેઠે કહ્યું. “આપની પત્નીને અહીં બોલાવી લાવો. એટલે તેને ગમે તેવી સાંડી લઈ લે”

કામપાળે તે વાત હોલિકાને કહી, તરતજ હોલિકા શેઠની દુકાને આવી. ત્યાં ખીજ ખીજ સાંડીઓ જોવા લાગી. તે વખતે શેઠ અનિમેષ દષ્ટિએ હોળી સામે જોવા લાગ્યો. ત્યારે કામપાળ પ્રથમ શીખરી રાખ્યા મુજબ શેઠને કહેવા લાગ્યો, “હે શેઠ ! તમે સુપાત્ર થઈને પર સ્ત્રી સામે કેમ જોવા કરો છો ?” શેઠે કહ્યું, “હું કામના વિકારથી જોતો નથી. પણ મારી પુત્રી જેવું અનુ લાવણ્ય જોઈને મને વિચાર થયો,” શું મારી પુત્રી ફરીને મનુષ્ય રૂપે અહીં આવી છે ? કેમકે તે અગ્નિમાં પ્રવેશ કરીને સતી થઈ છે. કામપાળે કહ્યું, “અનુ તામ હોળીજ છે. પણ તે મારી પત્ની છે” આ પ્રમાણેના જામથી જ મેં પૂર્વે સૂચ્યે ચૈત્યમાં મારી પત્ની ધરીને તમારી પુત્રીને આલિંગન કયું હતું.

આજે તમને પણ મારી પત્ની ઉપર પોતાની પુત્રીનો જામ થયો. તેમાં તમ શે કાંઈ દોષ નથી” તે સાંભળીને શેઠે સ્નેહથી તે બન્નેને પુત્રી તથા જમાઈ તરીકે ઘેર રાખ્યા અહો ? સ્ત્રીએ તો કેવી ગૂઢ મતિ હોય છે !

હવે પેલી દૂંઢાળ જાળીને, શૂભ અધ્યવસાયથી બંતર જાતિમાં દેવી થઈ હતી તેણે વિચાર જ. નથી, પોતાનો પૂર્વ ભવ જાણી, જયપુરના લોક ઉપર કોપ કરીને વિચાર્યું” આ લોકો મહા અસતી અને જીવતી હોળીને પૂજે છે અને સ્તુતિ કરે છે. પણ મને તો સંભારતા નથી. ” એમ વીચારી તેણે મોટી શીલા વિકુર્વી અને બોલી, “મને સંતોષ આપનાર એક મનોરથ શેઠ સિવાય ખીજ સર્વને હમણાંજ આ શીલાથી ચૂર્ણ કરી નાખીશ,” તે સાંભળી રાજા વગેરે ભય પામ્યા અને મનોરથ શેઠને શરણે ગયા. શેઠે પૂજા બલિદાન વગેરે કરીને કહ્યું, “આપ પ્રગટ થઈને કહો અમારે શું કરવું ?” તે સાંભળીને દૂંઢાળે પૂર્વ જ્ઞાન ત કહ્યો ને કહ્યું, “હોળીનું પર્વ આવે ત્યારે સર્વે ભાંડ ચોષ્ટા કરે, પરસ્પર ગાળો દે. ધૂળ ઉછાળે, શરીરે કાઢવ ચોળે તો જ હું ઉપદ્રવ શાંત કરું” લોકોએ તે સ્વીકાર્યું ત્યારથી ધૂળેશ્વરનું પર્વ સર્વત્ર પ્રસર્યું. સંસારમાં કુપ્રાવનાર, આ પર્વ જોતોએ અવશ્ય લગ કરવું.

ક્ષમા ચાચના

આ માસેક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિચ્છામિ દુઃકરમ્.

શ્રી શત્રુજય ગિરિરાજ દર્શન

શાશ્વતા તીર્થની ઉપાસના આવાં પુનિત પુસ્તકના વાચન દ્વારા વિશેષ રીતે થઈ શકે છે. તેથી આ પુસ્તક દરેક ઘરે વસાવવા જેવું છે.

નવ્વાણું યાત્રા કરનાર ભાગ્યવતોને, વર્ષીતપ કરનાર તપસ્વીઓને, તેમજ શ્રી જૈન સંઘના શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓને પ્રભાવનામાં આપવા લાયક પુસ્તક છે. આ પુસ્તકમાં પુનિત તીર્થના પંદર ફોટાઓ છે કિંમત ફક્ત રૂ. ૬-૦૦ રૂપિયા જે વ્યક્તિ સો કે સોથી વધારે પુસ્તક મંગાવશે તેમને દશ ટકા કમિશન આપવામાં આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ,
ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

ઉણોદરી તપ અને તંદુરસ્તી

લેખક :- અમરચંદ માવજી શાહ બીજાપુર

યોગ શાસનના ૪થા પ્રકાશમાં બારલાવમાં એનોદર્ય બ્રહ્મતપમાં ઉણોદરાત્ત ગણાય છે. સહેલામાં સહેલું આ તપ છે, છતાં તેમાં એટલું બધું તાત્પર્ય છે કે આ એક જ વ્રતનું બે જગતની જનતા પાલન કરે તો સમગ્ર જનતાના ખોરાકનો પ્રશ્ન સહેલાઈથી ઉકલી જાય અને આ તપ કરનારનું આરોગ્ય સચવાય અનેક બિમારી ઓંથી બચી જાય અને જીવનમાં આત્મસાધના કરવા માટે તંદુરસ્તી પ્રાપ્ત થાય.

સ્વાભાવિક આહારથી અલ્પ આહાર લેવો તેનું નામ ઉણોદરી તપ છે. આપણે રોજ ૪ રોટલી જમતા હોઈએ તો ૩ લેવી ૮ જમતા હોઈએ તો ૬ લેવી મતલબ જે જમતા હોઈએ તેના કરતા એછું જમવું એનું નામ ઉણોદરાત્ત કહેવાય છે. આનાથી આરોગ્ય દૃષ્ટિએ જલ્દી પાચન થાય છે. અને દીર્ઘાયુ થઈ શકાય છે.

‘થોડું ખાઈ વધુ જીવો-વધુ ખાઈ થોડું જીવો’ ખાવા પીવાનું એ જીવન જીવવા હટાવવા માટે છે જીવન જીવવું એ આત્મસાધકતા માટે છે એમ જ કહ્યું છે કે શરીર માથું જલુ ધર્મ સાધન

શરીરએ ધર્મસાધન કરવા માટેનું અમૂલ્ય સાધન છે, તેને ટકાવવું તંદુરસ્ત રાખવું એ પણ ધર્મ છે, ફરજ છે જેમ મોટરમાં પેટ્રોલ માપસર નાખવાથી તે ગતી ફરી શકે છે તેમ ખોરાકથી અન્નથી શરીર સક્રિય રહે છે. એ શરીરને હટાવવા સાત્વિક આહાર અન્ન રૂપી શાક દુધ-વિગેરે વનસ્પતી અન્ય દ્રવ્યોથી તેને સંપૂર્ણ આરોગ્ય મળે છે માંસાહાર એ માનવતો

ખોરાક નથી એ પ્રાણીઓમાં વધતી ત્રાસદાયક રીતે મેળવાય છે અને મુંગા પ્રાણીઓ માટે અત્યંત દુખ ત્રાસ વેદના ધાય છે. એવો ખોરાક લેવો તે માનવતા નથી પાશવતા છે માનવની હોજરી દાન એ કુદરતી રીતે અન્નરૂપ છે લોડ-બર્નાડીઓ માંસાહાર માટે પોતાનો અણગમે વ્યક્ત કરતા કહ્યું હતું કે “મારું પેટ એ કાંઈ મૃત જાનવરોના કલેવરોને દાટવાનું કપ્રસ્તાન નથી” તે પોતે માંસાહાર કરતા નથી.

બે ઉણોદરી તપ સૌ કોઈ આચરે જરૂર કરતા પણ ઓછો આહાર લે તો ખોરાકનો વિશ્વ પ્રશ્ન પણ ઉકલી જાય અને માંસાહાર માટે થતી દલીલો પણ બંધ થઈ જાય “રશીયામાં ઉપવાસ થી રોગનું નિવારણ”ના સમાચાર મુંબઈ સમાચાર તા. ૫-૬-૮૨માં મોસ્કો તા. ૪-૬-૮૨ થી પ્રગટ થયા છે તે ઉણોદરી તપની તંદુરસ્તી માટે ઉપયોગી પુસ્તક કરે છે.

રશિયાના એક આગળ પડતા ડોક્ટર દમથી કરીને હૃદયશક્તિ જેવી મોટી બિમારીમાં પોતાના દર્દીઓને તેમની સારવાર માટે અત્યંત ઓછો ખોરાક આપીને ઉપવાસ જેવી સ્થિતિમાં રાખે છે. એમ એક સાપ્તાહિક સામયિકમાં જણાવામાં આવ્યું છે.

ગ્રોફેસર પુરી નિકોલીવે આ સામયિકને જણાવ્યું હતું કે દમના દર્દીઓને ૨૦ થી ૩૦ દિવસના ઉપવાસથી આશ્ચર્યજનક ફાયદા થાય છે અને તેમની સામાન્ય તબિયતમાં પણ વધારો થાય છે.

અત્યાર સુધી તેમણે ૪૫૦ દર્દીઓની સાર-

વાર કરી છે અને બધાને લાભ થયો છે એમ આ સામાયિકે જણાવું હતું હૃદયની બિમારી કે ભરાઈ ગયેલી રક્તવાહિનીઓને ભારે ફાયદો થાય છે

આ ભૂખમરા જેવા સમયમાં દરદીઓને ફક્ત આ લેવાની છુટ હોય છે.

આ રીતે અત્યારનું વિજ્ઞાન પણ જૈન દર્શનના મત તપ, જપમાં જે આધ્યાત્મિક સાથે આરોગ્યની સધી કરી છે, તે પૂર્વ મહા પુરુષોની અદ્ભૂત જ્ઞાન જ્યોતનું વર્તમાન વિજ્ઞાન પ્રકાશ કરે છે. યોગ વગર આરોગ્ય નહીં આરોગ્ય વગર યોગ નહીં આ બધા અનુલક્ષે સમજણ પૂર્વક રચેલા છે જે આપણી શ્રદ્ધાને મજબૂત કરે છે.

ગ્રાહ્યતપમાં ઉણોદરી તપ અને અભ્યંતર તપમાં ધ્યાન તપ આ બે તપ અત્યારના જીવન માં જે આપણે કરી શકીએ તો ભૌતિક તેમજ આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ કરી શકીએ પકાવ્ર ચિંતા

નિરોધો ધ્યાનમ્ આ તેની ટુંકી વ્યાખ્યા છે મન વચન કાયાની એકાગ્રતા પૂર્વક ચિંતા અને ચેષ્ટા રહિત પણે અંતર્મુહિત એટલે એક સામાયિક કાળ ૪૮ મીનીટ સુધી ચિત્તની સ્થિરતા એકાગ્રતા પૂર્વક દેહાધ્યાસ છોડી આત્મધ્યાન કરવું આ બે તપ સૌ કોઈ કરી શકે છે અને આત્મ સાર્થકતા કરી શકે છે.

અત્યારે ખાવા પીવાના કુપથ્ય અસરથી અનેક રોગો થાય છે અને મોટાભાગના માનવો દવા ઇજકશનો ઉપર જીવે છે અને ડોક્ટરો દવાખાના હોસ્પિટલોના કારખાના વધતા જાય છે. આ વધતા મૂળિયા-આહાર જ્ઞાનનું અજ્ઞાન વિશેષ છે. ખાટું-તીખું-ગળ્યું તણ્યું-ગરમ વાપક ભારે વધારે રસાસ્વાદ ખાતર વિશેષપણે હોવાથી હાર્ટ-ડાયાબીટીસ બી. પી. ગેસ આદિ ભયંકર દર્દોનું પ્રમાણ હમણા બહુ વધ્યું છે. આ બધાનો સહેલો ઉપાય ઉણોદરી તપ છે.

પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે જેની મર્યાદિત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બન્ને ભાગો મૂળ કીંમતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) કીંમત રૂપિયા પંદર.
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) કીંમત રૂપિયા પાંત્રીશ.
તો બન્ને ભાગો એકી સાથે મંગાવી લેવા વિનંતી છે.

:- સ્થળ :-

શ્રી જૈન આત્માનંદ મહા

કે. ખારગેટ : આવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

અમીરાત ના ઇજારદાર જે તરુણો

A. J. Cronin

અનુ, પી. આર. સલોન

સહેલગાહના આરે, આલ્સ પર્વતની તળેટી પાસે અમારી મોટર આવી પહોંચી. ત્યારે નજરે પડ્યું અનેઈ દ્રશ્ય એ નાનકડા કિશોરો વેચતા હતાં જંગલ માંથી મેળવેલ ફળો. નેતરની ટોપલીમાં શ્યામ-નીલવર્ણી કિનારની શોભા અર્પતા પર્ણો વચ્ચે દેખાતા હતાં મનોહર અને મીઠાં. ફળની લાલચે ગાડી થંભાવી.

તેજ સમયે ડ્રાઇવરે લાલ બત્તી બતાવી “આપને વેશના શહેરમાં સર્વોત્તમ ફળો મળશે” એમ જણાવી કિશોરોના ગંદા દેખાવ પર ધૃણા દર્શાવવા પોતાના ખભા હલાવ્યા.

એક કિશોરના દેહ પર હતી જીર્ણ જર્સી અને વેતરાયેલું પેન્ટ, ખીજના માંસ વિહિન દેહ પર ગડીઓથી ભરપૂર લટકતાં હતાં ટૂંકા થયેલ કપડાં, તેમની ભુખરી ત્વચા, ઝૂંડ રૂપ વાળા શ્યામ વેધક નયનો અમને અદ્ભુત રીતે આકર્ષવા લાગ્યાં. મારા સાથીના શ્વેત દારા જાણુ થઇ કે તે હતાં અન્ને સગા ભાઈઓ મોટા હોતો નિકેલા જાંમર ૧૪ આશરે. ગાડીના દાર નજીક પહોંચેલ-ખીજો હોતો જેકોપો. જાંમર વર્ષ આર આસપાસ અમે તેમની સૌથી મોટી ટોપલી ખરીદી અને આગળ વધ્યા હોટેલ તરફ.

+ + +

સવારે હોટેલમાંથી નીકળી, અમે ટૂંકી વાટ લીધી. ચોકમાં ફૂવારા પાસે, પોલીશ ડબ્બી ઉપર ઝૂંકેલાં, ઝડપથી કામ ખત્મ કરતાં હતા. અમારાં એ જૂના ગઇકાલના મિત્રો, થેડી પળ તેમને નિરખવામાં વીતી. તેમની ઘરાકી મંદ પડી એટલે અમે તેમની પાસે પહોંચ્યા. ગૈત્રી સભર ભાવનાથી અમને સત્કર્યા. મેં કહ્યું, “નિર્વાહ માટે તમે ફળજ વેચો છો તેમ મેં માતેલું.”

ગંભીરતા પૂર્વક નિકોલસે કહ્યું, “સાહેબ, અમે અનેક પ્રયત્નો કરીએ છીએ.” અને આજ્ઞાં ભરી

દષ્ટિ અમારા તરફ ફેંકી “અમ યાત્રિકોને સુંદર જોવા લાયક સ્થળોએ દોરી જઈએ છીએ.”

સરિમત મેં કહ્યું, “અમને પણ લાઇ જાઓ.” જ્યારે અમે ધુમતા હતાં ત્યારે તેમનો નોંધપાત્ર દેખાવ મને મુગ્ધ કરી રહ્યો હતો. હતા તેઓ નર્મ આળોક સમ. વળી બહુધા નિર્દોષતા યુક્ત રીત-રસમવાળા. જેકોપોના ઓટ ફીકાં પડી ગયેલ છતા તરવરાટ ઉછળતો હતો. જ્યારે નિકોલાનું હાસ્ય-સ્થિર ને મોહક હતું.

અન્ને તરુણોમાં ગંભીરતા હતી. તેમાં વસી હતી મહામૂલી ધ્યેયતા-જે દરેક માટે માનપત્ર બની હતી

આ સપ્તાહમાં તેમની સાથે વારંવાર અમારો ભેટો થયો હતો, કેમકે તેઓ ખૂબ ઉપયોગી પૂરવાર થયા હતા અમારી નાની-મોટી દરેક જરૂરિયાત તેઓ પૂરી કરતા અને તે પણ આનંદ ભરી આવડક પૂર્વક.

ખૂબી તો એ હતી કે તેમની કાર્ય ધગશમાં ન હતી ઓટ. એક તો ઉનાળાના દિવસો. ધીકતી ગર્મી જ્યારે લાંબી સાંજના પર્વત તરફના થીજાવતાં પવનો-છતાં તેઓ પગરખાને ચકચકતા બનાવતા, ફળ વેચતા, છાપાંની ફેરી કરતા, પથિકોના બે મિયા બની ગલીઓ વીંધતા સંદેશો પહોંચાડતા.

એક રાત્રિના સમયે, જ્યારે તેઓ પથ્થર મઢી ભૂમિપર નિર્જન ચોકમાં, ઝાંખી બત્તીઓ નીચે આરામ કરતા હતાં ત્યારે અમે તેમની પાસે આવી ચડ્યા. નિકોલા ટટાર એકે હતો પણ ચહેરો થાકથી લેવડ ગયો હતો, વેચ્યા વિનાના અખ્યારેનું અંડલ પગ પાસે પડ્યું હતું જ્યારે જેકોપો પોતાના ભાઈના ખભાને ઓસીકી બતાવી ઉંચતો હતો. લગભગ મધ્ય-રાત્રિનો સમય નિકોલા ઓટથી મોટી રાત સુધી બહાર કેમ રહેવું પડ્યું?

મારા બોલ સામે ધારદાર દષ્ટિ ફેંકી વળતીપળે,

શાંત અને મુક્ત નિગાહથી નવાજેશ કરી “ પાડુઆથી આવતી ખસતી રાહ જોઈએ છીએ. તે આવશે ત્યારે આ અખમારો વેચાઈ જશે. ”

“ આટલી બધી કપરી કઠિનાઈ ? તમે બન્ને ખૂબ થાકેલ લાગો છો. ”

“ સાહેબ, તે માટે અમારી કશી ફરિયાદ નથી. ”

સંપૂર્ણ નમ્રતા ભર્યા અવાજથી, વધુ પૂછપરછ કરવા હિંમત ન ચાલી બીજી સવારે જ્યારે હું તે સ્થળે મારા ઉપાનહ પોવિશ કરાવવા ગયો ત્યારે મેં કહ્યું, “ નીકેલા જે રીતે તમે કામ કરો છો તેથી ઠીક કમાણી થતી હશે છતાં કપડાં પર ખર્ચ કેમ નથી કરતા ? વળી તમારો ખોરાક પણ આછો પાતળો છે. તમારાં કમાયેલ પૈસાનું શું કરો છો ?

સૂર્ય પ્રકાશમાં પણ ચહેરા પર ઘેરો રંગ છાઈ ગયો પછી ફીકાશ પ્રસરી ગઈ જૂમિ પર નયનો મૂકી ગયા.

મેં કહ્યું, “ અમેરિકા જવા માટે પૈસા બચાવતા હશે ”

બાબુએથી મારી તરફ જોયું. મહાપ્રયત્ને અવાજ નીકળે “ અમને ત્યાં જવું ખૂબ ગમે પણ અત્યારે અહીં અમારે જુદી યોજના છે. ”

“ કઈ યોજનાઓ ? ”

અગવડ ભર્યા હાસ્ય સાથે, મને હંમેશા મુંઝવતા દેખાવ રામે, ધીમા અવાજે કહ્યું, “ સાદી સરળ સાહેબ ” મેં કહ્યું, વાડું ? અમે સોમવારે રવાના થઈશું જતાં પહેલાં તમારે માટે હું શું કરું તે કહો નિકેલાએ શિર હલાવી, ના કહી પણ એકાએક નાના ગતુડિયાના નસકોરા જેમ જેકોપોના નસકોરાં ધ્રુજ ગયા તે બોલી ઉઠ્યો સાહેબ, દર રવિવારે અમે અહિંથી ૩૦ કી. મી. દૂર પોલેટાની મુસાફરી ખેડીએ છીએ. હંમેશા મુજબ સાયકલ ભાડે કરીએ છીએ. પણ આવતીકલે આપની ગાડી દ્વારા અમને ત્યાં પહોંચાડશે તેવી કૃપા

“ મેં તો ડ્રાઇવરને રવિવારની છૂટી આપી દીધી છે છતાં હું જતો ગાડી હાંકી, ત્યાં તમને પહોંચાડીશ

ચૂપકીદી પ્રવર્તી પેતાના લઘુ બ્રાતા તન્ક ગુરસા-પૂર્વક નિકેલા મીટ માંડી રહ્યો હતો “ સાહેબ અમે આપને મુરકેલીમાં મુકવાનું વિચારી ન શકીએ. “કશી તકલીફ નથી.”

રૂઘાત: સ્વરે, તેણે કહ્યું “ બહુ સાડું ”

પછીના બપોરે, ચેરટનટ વૃક્ષો વચ્ચે આવેલ, ટેકરી પર વસેલા ગામ તરફ અમે ગાડી હાંકી ઉપર પાછન વૃક્ષો અને નીચે હટું ઉડુ ભુરું સરોવર અમારી ધારણા હતી નાનકડી કુટિરની પણ જેકોપોના ઉંચી ચીસથી અમે વીલા તરફ ગાડી હાંકી મકાન ઉંચી દીવાલથી રક્ષિત હટું. મારી આંખો તે સ્વીકારવા તૈયાર ન હતી. ત્યાંજ બન્ને તરુણો ગાડીમાંથી બહાર ફેરી પડ્યા.

“ સાહેબ, અમને બહુ વાર નહિ લાગે કદાચ એક કલાક. આપ કોફી ગૃહમાં કોફી લેશાને ? ” દીવાલના ખૂણાની પેલી મેર સરકી ગયા.

થોડી મિનિટો બાદ, હું તે તરફ વળ્યો બાંજુના દરવાજે પહોંચી બેલ વગાડી ચરમાવાળી, દેખાવડી સ્ત્રી આવી તાલીમ પામેલ, સફેદ ગણવેશમાં જોતાં જ હું આભો બની ગયો “ હું હમણાં જ બે તરુણોને લઈ આવ્યો છું ” “ અરે ! હા ” તેના ચહેરા પર ચમક આવી મને પ્રવેશ આપવા દ્વાર ખોલ્યું “ નીકેલા અને જેકોપો-હું આપને ઉપર લઈ જઈશ ”

તેમણે મને હોસ્પીટલ તરફ દોર્યો હોસ્પીટલના વોર્ડો જ સુવિધા યુક્ત હતા. વચ્ચેની પરશાળા સુંદર ને સ્વચ્છ હતી.

દક્ષિણ તરફની બાલ્કની પાસે દાદર ચઢી આવ્યા સામે જ હતા બગીચાને સરોવર એક રૂમ પાસે આવી તેણે શાંત રહેવા કહ્યું અને કચના પાર્ટીશનમાંથી નજર નાખવા કહ્યું.

વીશ વર્ષની યુવતી પાસે બન્ને જાણ બેઠા હતા સુંદર કિનારીવાળું જેકેટ પહેરી, ઓસીકા ઉપર સુતેલી યુવતી તેમની વાતચીત સાંભળતી હતી. તેની ચક્ષુઓ મૃદુ અને કોમળ હતી લમણાં ઉપર આંધ્રુ તેજ, વિચિત્ર નયનાઈ હોવા છતાં, બન્ને ભાઈઓની સામ્યતા,

તેના ચહેરા પર જણાઇ આવતી હતી તેના મેજ ઉપર ફૂલો સહિતની પુષ્પદની તેમ જ ફળના રકાખીને થોડા પુસ્તકો હતા.

નર્સે ધીમેથી કહ્યું, “ તમે અંદર જશો નહિ ? દ્યુશિયા આપને જોઈને ખુશ થશે. ”

મેં હરતક હસાવી ના કહી; અને પાછો ફર્યો આ સુખી કુટુંબમાં દબલરૂપ થવા ઇચ્છા ન થઇ પણ દાદરના છેડે આવી, આ બાળકો વિષેની વિગત કહેવા નર્સને વિનંતી કરી.

તેણે કહ્યું, “ પોતાની અહેન સિવાય જગતમાં બાળકોનું કોઇજ નથી તેમના વિધુર પિતા પ્રસિદ્ધ ગાયક હતા યુદ્ધની શરૂઆતમાં તે મરાયા થોડા સમય બાદ, બોમ્બ દ્વારા તેમનું ઘર નાશ પામ્યું. શેરીઓમાં બાળકો ફેંકાયા તેઓએ સુવધા અને સંસ્કાર પૂર્વકનું જ જીવન જાણેલું દ્યુશિયા તેમને જાતે સંગીત શીખવતી ક્ષુધા અને શિયાળાની ઠંડીથી ભયંકર ત્રાસ અનુભવતા પાદર થયેલ ભૂમિ પર, જાતે બાંધેલ આશ્રય નીચે માંડ માંડ જીવતા રહ્યા. ત્યારે જ જર્મન એલીટ ગાર્ડ વેરેનામાં થાણું નાખ્યું. ત્રણ ભયંકર વર્ષો સુધી કૂર કડક ઈથી શાસન ચલાવ્યું. આ કૂર તીવ્રસ્ફુટ શાસકો પ્રત્યે કિશોરોને ધૂણા જન્મી જ્યારે બિરોધી ચળવળ શરૂ થઈ ત્યારે તેઓજ તેમાં ઝૂકાવનાર પહેલા હતા આ કાંઈ બાળકના ખેલ ન હતા. નજીકની ટેકરીઓની માહિતી સભરનું તેમનું જ્ઞાન તેમજ નાની વય છતાં યુવાનીનું ખમીર-તેમને અણમોલાં બનાવ્યાં મુકિત દ્વેષને સંદેશ પહોંચાડતા વધુ જોખમી તો તે હતું કે તેઓ જર્મન લશ્કરની છૂપી હિલચાલની માહિતી મુકિત દળને પૂરી પાડતાં.”

ભલી નર્સ કહેતાં કહેતાં ભાંગી પડી આંખો બીજાઈ પછી વધુ લગણીવશ બની, ચાલુ કર્યું. “ આ બાળકો કેટલા સુંદર છે તે કહેવાની મારે જરૂર નથી ગિરિ માર્ગોમાં અંધકારમાં તેઓ જતાં જોડામાં સંદેશો છુપવીને-જાણ થાય તો ગોળીએ જ વિંધાય જ્યારે બધું ખલાસ થયું અને અમને શાંતિ મળી ત્યારે તેઓ તેમની વહાલી બેન પાસે આવ્યાં યુદ્ધ દરમિયાન ક્ષયનો ભોગ બનેલી અને પીડાતી અહેન પાસે ”

તે શ્વાસ લેવા થંભી શું તેનો ત્યાગ કર્યો-એ પ્રશ્નના ઉત્તરની જરૂર નથી તેઓ તેને અહિં લઈ આવ્યા હોસ્પિટલમાં દાખલ કરાવવા મને સમજાવી. બાર માસથી અમારા દવાખાનાની તે દર્દી છે. પ્રગતિ સારી છે. આશા છે કે તે એક દિવસ ચાલી શકશે અને ગાઇ શકશે ”

અલખત, આજે બધું જ મુશ્કેલ છે બોરાકની અછત અને મોંઘાઈ! જો અમે ફી ન લાઇએ તો હોસ્પિટલ ચાલી શકે નહિ પણ દર અઠવાડિયે, લુશિયાના ભાઇઓ ફી આપે છે. તેઓ શું કામ કરે છે, - તે હું જાણતી નથી તેમજ પૂછતી પણ નથી કામની પણ વેરેનામાં અછત છે, ગમે તે હો પણ તેઓ સારી રીતે કરે છે,”

મેં કહ્યું, “ સાચું. આથી વધુ સારી રીતે તેઓ કરી શકે પણ નહિ ”

તરુણો પાછા ફર્યા ત્યાં સુધી મેં રાહ જોઈ શહેરમાં પાછા ફરવા, બોલ્યા વગર મારી બાજુમાં બેઠા-સંતોષની પૂરી લાગણી અનુભવતાં-હું પણ એક શબ્દ બોલ્યો નહિ. તેઓનું રહસ્ય પકડાઈ ન જાય તે વાત તેમને વધારે પસંદ હતી તે મેં જાણ્યું હતું. છતાં આ ખુમારી ભરી ભક્તિના મૂક મહાકાવ્યે મને ઘેરી અસર કરી હતી. ભયંકર પરિણામ યુક્ત યુદ્ધથી તેઓનો જીવસો ભાંગી પડ્યો ન હતો. એ સમયની પ્રોત્સાહના તેમના પર ઝંજીબી રહી હતી છતાં તેમણે તે માનપૂર્વક ને હિંમત પૂર્વક સ્વીકારી હતી તેઓના નિઃસ્વાર્થ કાર્યે માનવ જીવનમાં નવીન સજ્જનતાની નવાજેશ કરી હતી: અને માનવ સમાજને નૂતન આશાનું વરદાન અર્પણ કર્યું હતું.

ગરીબાઈ સંસ્કૃતનું પારણું છે. નવા અરમાનોની ધારી છે. સંયુક્ત કુટુંબની પીઠિકા છે. ગુણોને વિકસાવનારી અમૃતધારા છે. તેને અભિશાપ મનવો તે નરી મુખાઈ છે.

અનૈસર્ગિક જરૂરિયાતોના ઢગ સર્ગતાં, ગરીબાઈ વિકૃત સ્વરૂપ પામે તો નવાઈ નહિ ગરીબાઈનો જીવન કલા શિખવનારી મહાશિક્ષિકા છે. ધીમંતાઈ જ કુસંસ્કાર સ્વછંદતા, કુટિલતા, શોષણનીતિ હું પઢને

લલિતાંગ દેવ

જાણે નિદ્રા ટૂટી જતાં, હું અચાનક જાગી, એઠે થયો. આ છે રાત્રિ કે દિવસ-તે પણ સમજમાં ન આવ્યું, કારણ મણિદીપના તેજથી કક્ષ પ્રકાશિત બન્યો હતો. જે શય્યા પર હું એઠો હતો તે હતી દૂધના ફીણ જેવી સફેદ. તેના પર હતો ગંગાના શ્વેત પ્રવાહ સમાન (ચાદર) મારી નજર દેહ પર પડતાં હું આશ્ચર્યચકિત થયો. ભુજાઓ પર અંગદ, કાનમાં કુંડળા ને મરતક પર મુકુટ, ગળામાં હાર અને પારિજાત પુષ્પોની અમ્લ ન કુસુમમાળા. ધૌવન સભર દેહ ..

કંઈક વિચારું તે પહેલાં જ વીણાનો મધુર સ્વર કર્ણો પર પડ્યો. તે સ્વર ક્યાંથી આવે છે તે ન સમજાયું. પછી સાંભળાઈ સ્ત્રીઓની જય-જિયો ધ્વનિ. શું આ સ્વપ્ન છે કે ઈન્દ્રજાલ? આ વિચાર સાથે જ નૂપૂરોના રૂમજૂમથી કક્ષ મુખરિત બન્યો છતાં નજર સમક્ષ કોઈ દેખાતું ન હતું. પરંતુ તેમના દેહની પદ્મગંધ પ્રવાહિત બની, મારા નાક સુધી આવી રહી હતી. શરદ પુનમના કૌમુદી પ્રકાશ જેમ એક આનન્દ જ્યોત્સ્ના મારી ચારે તરફ પ્રસરી રહી હતી. હું ક્યાં આવ્યો છું? આ સભ છે કે ભ્રમ? શું આ દેવલોક છે? શું આ દિવ્ય પરિવેશ? આ શું દિવ્ય મધુરતા?

સહસ્રા કોઈ પુરુષનો અવાજ સાંભળી મારી ચિન્તા જાગ ટૂટી. નજર કરી, દિવ્ય વસ્ત્રધારી એક સુંદર પુરુષ હાથ જોડી પ્રણામ કરતો હતો. “દેવ! આપ જેવા સ્વામી પ્રાપ્ત કરી અમે સતાથ બન્યા-ધન્ય થયા. આપ અમારા ઉપર કૃપાવારિનું વર્ષણ કરો. દેવ! આ ઈશ ન નામક દ્વિતીય દેવલોકનું શ્રીપ્રભ વિમન છે. આપ આ વિમાનના અધીશ્વર છો. વાદળમાં જેમ વિદ્યુત્ ઉત્સવે તેમ આ વિમાનમાં આપ ઉત્પન્ન થયા છો. આપનું નામ લલિતાંગ દેવ છે. આપની સભાના અલં-

કાર તુલ્ય દેવગણ છે. આપ એક હોવા છતાં અનેક રૂપોથી પ્રતિભાસિત થઈ રહ્યા છો. આપની આજ્ઞા પાળવામાં એ સહુ તૈયાર છે માટે આપ તેમને આજ્ઞા આપો.

આ કથનની સાથે સાથે તેમના દેહ નજરે પડ્યા. તેઓ સહુ કેયુર, અંગદ ને મુકુટધારી હતા. જે તેઓ હાથ જોડીને ઉભા ન હોત તો તે સહુ દર્પણમાં મારા પ્રતિબિંબ સમાન લાગે.

“દેવ આ છે આપના નર્મ સચિવ આનન્દ મંગળ અને લીલા-વિલાસની કથાઓ સાંભળાવી આપને મનોરંજન આપશે.

નર્મ સચિવ પર નજર પડતાં, મને કામન્દકનું સ્મરણ થયું. તે મૃત્યુ ભોકમાં મારો વિકૃષ્ટ હતો.

માનવ જીવન યાદ આવતાં સ્મૃતિ પટ પર પશ્ચિમ મહાવિદેહના ગન્ધિલાવતી વિજયના વૈતાલ્ય પર્વત પર રહેલું ગન્ધસમૃદ્ધિ નગર ઉમટી પડ્યું. પૂર્વ જન્મમાં હું ત્યાંનો મહાબલક નામનો ગન્ધર્વ રાજા હતો. મારી પત્ની હતી વિનયવતી. પરાક્રમી વિદ્યાધરોની સહાયથી ઈન્દ્ર જેમ ગજ્ય કરતો હતો, હું ખૂબ વિલાસી હતો. હંસની જેમ પૂરની સ્ત્રીઓ સાથે, વાપી, ઉઘાન, ગિરિકન્દરામાં ક્રીડા કરતો રાસ વિલાસીપણાથી સાડું નગર વિલાસી બની ગયું. દરેક ઘરમાંથી રૂમજૂમ ધ્વનિ ઉઠતો અને તેના પ્રતિધ્વનિથી જાણે કે સર્વે ગિરિકન્દરાઓ નૃત્યમય બની ગઈ.

“દેવ! આ આપના શરીર-રક્ષક દેવો છે. તેઓ જીવંત પ્રકારના શસ્ત્ર-અસ્ત્રથી સુસજ્જિત છે. આપની આજ્ઞા માટે તત્પર તેમજ ચતુર છે.

“અને આ છે આપના નગર રક્ષક દેવો.” “આ

પોતાની ધાંવમાતા છે. શ્રામંતઘ સુધર્મના ફળને ભક્ષનારી અને કુકર્મના ફળની જનેતા છે.

માટે જ ગરીબ પ્રત્યે સહલાવ ધરાવો. સહાય

રૂપ બનો. તેમના જીવન વિકાસ માટે પ્રેમવર્ષા કરી સમાજના અડગ, નિશ્ચલ, સ્તમ્ભ બનાવો. પરોપકરમ્ય છે સાચું જીવન.

સર્વે સૈન્યના સંચાલન અને વ્યુહ નિર્માણમાં સુદક્ષ સૈન્યપતિ મુખ પર હસ્ત સાથે મેં તેમને જોયાં અને વિચાર્યું કે સ્વર્ગમાં પણ આતનાયિના લયને આક્રમણની શંકા છે સ્વર્ગમાં પણ હિંસા, દ્વેષ, પ્રતિસ્પર્ધા છે. ”

“ દેવ ! આ આપના પૂરજોતો-દેવતા આપના સંતાન સમાન છે. તેઓ આપના આદેશ મરતક પર ચઢાવશે. ”

“ આ છે આભિયોગિક દેવતા—દાસ માફક આપની સેવા કરશે. “ આ છે ક્ષિત્રિયધક દેવગણ આ સર્વ મલિનતા દૂર કરશે. ”

મને જણ્યું કે સ્વર્ગમાં પણ સહુ સરખાં મુખી નથી. અહીં પણ મૃત્યુલોક જેમ રાજા પ્રજા, માલિક—સેવક, શાસક અને શાસનના ભેદ છે. “ તે છે આપની સર્વમુખ પ્રદાન કરનારો પ્રાસાદ તેના અંદરના ભાગમાં છે, હજારો પૂર લલનાઓ સાથે નિવાસ કરતી દેવી સ્વયંપ્રભા તેમની સથે આપ મુખનો ભોગવટો કરશે. ”

આ — સ્વર્ણ કમલપૂર્ણ સરોવર

આ — સ્વચ્છ જળવાહી સુર સરિતા

આ — મણિમય કીડા પર્વત

આ — અમલિન પારિગ્ગત પુણ્ય ઉદ્યાન

આ વચનોની સાથે સાથ સર્વ નગર સમક્ષ ખડાં થયા આ સૌંદર્યની કલ્પના શું મૃત્યુલોકના માનવી ક્યારેય સ્વપ્નમાં પણ કરી શકે ?—

‘ દેવ ’ સૂર્ય મંડળ સરખું આ આપનું સભાગૃહ “ આ શ્રી પ્રજા વિમાનની વારાંગનાઓ તેઓ ચામર મથૂરપંખ, દર્પણ વગેરેથી આપની સેવા કરશે ” “ આ ગીત વાદ્યમાં કુશળ ગન્ધર્વ કન્યાઓ સુંદર ગીતો દ્વારા આપને હિંમેશ આનન્દ આપશે ”

વારાંગનાઓનું રૂપ જોતાં મને, મૃત્યુલોકની સુંદરમાં સુંદર યુવતી કુરૂપ જણાઈ જેમ આત્ર મંજરીના પત્ત કરી કેયલ મથૂર કંડી ખેં છે. તેમ સ્વર્ગના આસવ પાન કરી, તેઓ મથૂર કંડી ખેંતી છે.

મને પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયો—કે મેં એવા શા પુણ્ય કર્યા કે જ્યાં મારો પ્રવેશ શ્રી પ્રભવ વિમાનમાં થયો એટલું જ નહિ પણ હું તેનો અધીશ્વર બન્યો ?

પૂર્વ ભવમાં હું ખૂબ વિદ્વાસી હતો. લલનાઓ સાથે જ પડ્યો રહેતો, તો પછી આ ભ્રમ છે કે સત્ય ? કર્મના વિધાનમાં જરા સરખી ભૂલ ન પડે.

ત્યારે મને બુદ્ધિસાગર સ્વયંબુદ્ધનું સ્મરણ થયું. તેણે મને અશ્વત્થુષ જાણી, સદુપદેશ દ્વારા સંયમ લેવડાવ્યું એક માસ સુધી સંયમ પાલી, અને અનશન પૂર્વક દેહત્યાગ કર્યો વિષમ વાસના હટાવી સંયમ ધર્મનું શુદ્ધ પાલન કરવાથી, તેની ફલશ્રુતિરૂપ મને શ્રી પ્રજા વિમાનનું આધિપત્ય પ્રાપ્ત થયું મારું મન સ્વયં બુદ્ધની કૃતગતાથી ભરાઈ ગયું તે જ મારો એક ધર્મભિત્ર હતો. તેનું જાણું હું કદી નહિ ચૂકવી શકું. જો તેણે મને સંયમ ધર્મમાં દીક્ષિત ન કર્યો હોત તો હું આજે નારકનીયાતના ભોગવટો હોત.

પ્રતિહારીએ કહ્યું, દેવ ! આપના અભિષેકની ક્રિયાનો સમય થઈ ગયો છે. મેં શ્રધ્ધાને ત્યાગ કર્યો સભા-મંડપમાં આવી સિંહાસન પર સ્થાન લીધું દેવગણ યથા સ્થાને બેઠા વારાંગનાઓ ચામર મથૂરપંખ દર્પણ લઈને બાજુએ આવી ઉભી ધીરે ધીરે ચમર વીંજવા લાગી પૂર્ણ ચંદ્ર જેવું સંદેહ છત્ર મરતક ઉપર શાભતું હતું ગન્ધર્વ કન્યાઓ પ્રશસ્તિ ગીત ગાવા લાગી પુરોહિત દેવતાએ લલાટપર કુંકુમ તિલક કરી મારી અભિષેક ક્રિયા પૂરી કરી. હવે હું શ્રી પ્રજા વિમાનનો અધિપતિ બન્યો.

આ અભિષેક સમયે સ્વયંપ્રભા દેવીની ગેરહાજરી થી મારું મન ખિન્ન થયું કેમકે પૃથ્વીલોકમાં અભિષેક વખત સહધર્મિણી સાથે જ રહે છે, મનુ આ અનુદાન નારસ લાગ્યું મારું સમસ્ત મન ઉત્તમત અને બેશુદ્ધ બની તેમની તરફ દોડતું બન્યું હું અંતઃપુર જવાને તૈયાર થયો પણ તરત જ મારી જાતને સંભાળી લીધી મને અહત પ્રભુની ઉપાસનાથી સ્વર્ગરાજ્ય મળ્યું છે તેથી તેમની ભક્તિ કરવાની મહેન્ટા થઈ તુરંત જ જિન પ્રતિમાના દર્શન કરવા ગયો સ્તોત્રોત્તે રતુતિઓ દ્વારા ભક્તિ કરી જ્ઞાન પ્રાપ્તિ માટે ગ્રન્થ પઠ કર્યો. મંડપના સ્તંભમાં સુરક્ષિત અહત અસ્થિની અર્ચના કરી પછી અંતઃપુરમાં જવા માટે પ્રાસદ તરફ પગ ઉપાડ્યા.

પ્રાસાદના મુખ્ય તોરણ પર ઉપસ્થિત થતાં હાથમાં સ્વર્ણવેત્ર લઇ પ્રતિહારિણીઓ મારી તરફ દોડી આવી પ્રણામ કરી દેવ, આ તરફ પધારો-કહી માર્ગ બતાવતી મને સ્વયંપ્રભાના મંદિર તરફ લઇ ગઈ તેના મંદિર તરફ જતાં નવા વિસ્મયો ઉદ્ભવિત થવા લાગ્યા. નવા સ્વામી પ્રાપ્ત થતાં પૂરલલનાઓ ખૂબજ ઉત્તમત બની હતી ખિન્ન થવા પાછળ મારાં હૃદયમાં અભિપેક્ષ સમયે ઇર્ષાનો ભાવ હતો મારાં પહેલાં શ્રી પ્રભવ વિમાનમાં બીજો સ્વામી હશે તેનું આયુષ્ય પૂર્ણ થતા તે સ્વર્ગથી વિદાય થયો હશે કદાચ તેના સ્મરણથી પૂરલલનાઓ અભિપેક્ષ વખતે હાજર ન રહી હોય કદાચ તેથી સ્વયંપ્રભા હાજર રહેવા ઉત્સુક ન બની હોય પણ મારી આ ઇર્ષા અકારણ હતી સ્વર્ગમાંથી શોકને સ્થાન નથી. પ્રેમ-વિરહ-મિલન સ્વર્ગમાં માત્ર ક્યન પૂરતાં જ છે.

પૂર લલનાઓ નવીન સ્વામીની અભ્યર્થનામાં ઉત્તમત હતી. રંગીન દિવ્ય સુગંધી ચૂર્ણ ચોમેર ઉડતું હતું. મને જોવાને, સહુ એકી સાથે આવી રહી હતી. તેમને શોકવાને પ્રતિહારિણીઓ શૂન્યમાં લાકડીનું આસ્કાલન કરી રહી હતી.

ગન્ધિલાવતી નગરીમાં આવી જ રીતે હું રમણિ-ઓથી પરેવૃત્ત રહેતો. તેમની સરખામણીમાં સ્વર્ગની લલનાઓ અવર્ણનીય રૂપવતી લાગી મૃત્યુલોકની નારી-ઓનો સ્પર્શ કઠોર લાગતો જણાયો. આજે આ સર્વેનો હું માલિક છું, પ્રભુ હું-એમ વિચારતાં એક સુખદ ઝંઝઝાટી મારા શરીરમાં પ્રવાહિત બની.

છતાં પણ મનની ગહન કન્દરામાં એક વિષાદ-વેદનાનો સુર રહી રહીને ધ્વનિત થતો. સ્વર્ગને ઉચિત ન હતું. કેમકે સ્વર્ગમાં ફક્ત હર્ષ ને હર્ષ જ હોય છે. મને વિચાર આવ્યો પહેલાનાં લલિતાંગ દેવ માફક હું બ્યરે વિદાય લઇશ ત્યારે આમનાં નેત્રોમાં અશ્રુઓ નહિ હોય? આજ રીતે તેઓ પોતાના નવા સ્વામીની અભ્યર્થના માટે ઉત્તમત બની હશે? એક ક્ષણતો મરો શ્વાસ ડુધ્યો-ગાળે કે મારો પ્રયાણ સમય આવી લાગ્યો છે. તરત જ કંઠ પર દણિ ગઈ

મારી માળા કરમાઇ ન હતી. મેં તો હમણાંજ આ વિમાનમાં જન્મ લીધો છે. હજી તે મારે લાખ લાખ વર્ષોની આયુષ્ય મહાણવાની છે. અહીં જરા વ્યાધિ-કશું બાધક નહીં બને ચીર દુતાવસ્થા સાથે જન્મેલ છું સ્વર્ગનો ફક્ત ભોગ મારે જ છે. તો પછી પ્રયાણની વાતનો વિચારશો? હું પણ આ ઉન્માદ, ઉલ્લાસમાં આકણ્ઠ રૂખી જઈશ, સ્વર્ગને ભૂલી જઈશ.

આ સમયે મારા મનમાં વિચાર આવ્યો ગન્ધિ-લાવતી રાજપ્રસાદમાં, મને ગુમાવતાં નીરવ શાંતિ વ્યાપી હશે અજે ત્યાં કીડા પર્વતો પર સુન્દરીઓ આપના વચ્ચે ધ્વનિથી ઉન્માદ મધૂરીને નૃત્ય કરવાનું નહિ શિખવતી હોય આલ-ણોના ઝંકારથી દિશાઓ ધ્વનિત નહિ બની હોય અજે તે પ્રાસાદ શોકમગ્ન સ્તબ્ધ અને શાન્ત હશે ત્યારે જ મારા કાનમાં દુરથી આવતા મધુર સંગીત સાથે વીણા, વિપચી અને મૃદંગના શબ્દો ગુંજી ઉઠ્યા સ્થાન સ્થાન પર પડ્ય વિલસીની-ઓના નૃત્ય ચાલ રહ્યા છે. આજે ગન્ધિલાવતી નગરી નવીન સ્વામીની ઉપલબ્ધિથી આનંદને ઉલ્લાસમાં રત બની ગઈ છે. મારું મન ચિંતા-ગળામાં ઉલટી ગયું વિરહ મિલન વિષાદ અને આનંદ આટલું ચોમેર વેર વિખેર મેં કદી જોયું ન હતું બધું જ મને અર્થહીન લાગ્યું ઉત્સવ જેટલી અર્થહીન તેટલો જ શોક પણ અર્થહીન સમસ્ત વિશ્વ મને અન્ધ-હૃદયહીન યત્રસમુ જણાયું પ્રેમ, પ્યાર, સ્નેહ, કોમલતા, વિષાદ, કરુણા-સર્વેન્નણે પોતાના અર્થ ગુમાવી બેઠા છે.

પુષ્પ વૃક્ષોની શેરીમાં ચાલે છે આગળ વધ્યો મારી બાજુમાં નૃત્યકરનારી પાસે ઝલ્લરી હતી. નૂપૂર જોર જોરથી ઝન-ઝન કરતા હતા તે મધુપાનથી મસ્ત હતી તેમાં શંકા ન હતી હું પણ મધુપાન કરી મસ્ત બનું નહિતર પૃથ્વીની વેદના હું ભૂલી શકીશ નહિ બધુંજ બૂલવું પડશે વિસ્મૃત કરવું પડશે આ વિચાર આવતાં જ એક ઉદ્ધત યોવનાએ મારી પાસે આવી સત્તાનું સુધાપૂર્ણ પાત્ર હોઠ પર લગાવી દીધું મેં તદ્દન ખાલી કરી નાખ્યું ફરી બીજી બાજુ પાત્ર અને અને તે પણ ખલાસ.

(કમશ:)

“તિથ્ય યરના સૌજન્યથી”

ક શાંત સુધારસ ક

સ્વાયતા-ઉપા. શ્રી વનયવિજયજી મ.

વિવેચક-પૂ. પં. શ્રી અભયસાગરગણિવર શિષ્ય મુનિશ્રી સ્વીન્દ્રસાગરજી મ.

[ભવ વનમાં ભૂલા ભટકતા ભવ્યજીવોને આશ્વાસન અને સાન્તવન દ્વારા સમાધિ પ્રાપ્ત કરવી અનુક્રમે મોક્ષનગરમાં પહોંચાડનાર માર્ગદર્શક-ભોમિયા તુલ્ય અનિત્યવાદિ બાર ભાવના અને મૈત્રી આદિ ચાર ભાવના સ્વરૂપ શ્રી શાંત સુધારસ અંથ]

અનિત્ય ભાવના

ગેયાજીની પ્રથમ ગાથામાં આયુષ્યની ક્ષણભંગુરતા દર્શાવ્યા બાદ બીજી ગાથામાં વિષય સુખતું ક્ષણિકત્વ દર્શાવ્યું. ત્યાર બાદ ત્રીજી ગાથામાં યૌવનની કુટિલતાની વિચારણામાં દેવાદેગણિ ક્ષમાશ્રમણની વાત આપણે વિચારીએ

હરિશૈવમેષી દેવ પોતાના વિમાનમાં ઉત્પાત શય્યા ઉપર શિલાલેખ લખ્યા બાદ નિશ્ચિત બની જિનેશ્વર પ્રભુના દર્શન પૂજન અને સ્તવના કરતાં શેષ આયુ : પૂર્ણ કરી સમાધિ પૂર્વક ચ્યવન પામીને આ જ જંજુકીપના દક્ષિણધર્મ ભરત ક્ષેત્રમાં આર્ય દેશમાં ઠાકરને ત્યાં જન્મ લીધો.

ઠાકર એ જાતિથી અનાર્ય છે. કેમકે ત્યાં જિન-શાસનના સંસ્કારો મળે એ વાત અસંભવિત હતી. બાલ્યકાળ વિતાવ્યા બાદ જ્યારે યૌવનભિમુખ થયો ત્યારે ખરાબ-વ્યસની મિત્રોની સોબનથી જુગાર-મદિરા માંસ આદિના વ્યસનમાં ફસાયો.

માત-પિતા વડિલ જનોએ ધણેય સમજાવ્યો પણ સન્માર્ગ તરફ ન જ વળ્યો. ધનની તો કેષ્ઠ ઉણાશ હતી જ નહિ તેથી યથેચ્છ ધન પિતા પાસે મેળવતો વધુને વધુ વ્યસનોમાં મરત ખનતો ગયો.

આ તન્ક દેવલોકમાં હરિશૈવમેષી દેવના ચ્યવન બદ કેષ્ઠક પુણ્યાત્મા દેવ તરીકે તેનાજ સ્થાને ઉત્પન્ન થયો. સેવક દેવ-દેવીઓએ “જય જય નંદા” “જય જય ભદ્રા” ના મંગલ શ્લોક પૂર્વક નવા દેવતું

સ્વાગત કર્યું. નવીન દેવ પણ ઉત્પાત શય્યામાંથી ઉઠીને ચોતરફ નિહાળે છે. આશ્ચર્ય મુગ્ધ બની સેવક દેવોના મુજરાને સ્વીકારતો એમ જાણે છે કે હું હવે દેવગતિમાં દેવ બનેલ છું.

સેવક દેવો પણ હાથ જોડી નમ્ર વદન ઉચિત કાર્ય માટે પ્રાર્થના કરે છે. તે સમયે નવીન હરિશૈવ મેષી દેવની દષ્ટિ ઉપરના ભારવટ ઉપર ગર્ભ, સવધાન બની વાંચે છે. વાંચતા વાંચતા ખૂબ જ ઉડાવચારમાં ઉતરી ગયા. ચ્યવન પામેલ દેવની વાત કર્મગત કેવી રીતે થાય, ઉહાપોહ કરતાં અવધિજ્ઞાન-દર્શનના પ્રયોગથી જાણ્યું અને જ્ઞેયું કે- જે પુણ્યાત્મા મને શરતથી બાંધી ગયેલ છે. શુભ ભાવનાની તીવ્ર ઉત્કંઠા હોવા છતાં આ પુણ્યાત્મા અત્યારે મનુષ્ય ગતિમાં આર્યદેશમાં ઉત્પન્ન થવા છતાં ફેતરાને ખાંડવા તુલ્ય વિષય સુખ માટે અનાર્યાચરણ કરી રહેલ છે. મારી ફરજ છે કે-સર્વ કાર્યોને તટને સર્વ પ્રથમ પુણ્યાત્માની પુણ્ય ઇચ્છાને પૂર્ણ કરવી.

તુર્ત તે હરિશૈવમેષી દેવ ઉત્તર વૈકિય શરીર કરી તિર્થંગીઓમાં જ્યાં તે પુણ્યાત્મા ઉત્પન્ન થયેલ ત્યાં આવે છે. અનાર્યાચરણને તટને આરોપિત આચરણ માટે પ્રેરણા કરે છે અને સવિશેષ કહે છે કે સુખના અર્થાં પુણ્યાત્માએ જિનેશ્વરની આજ્ઞાનું સંપૂર્ણ પાલન કરવું જોઈએ અને તે માટે સર્વવિરતિ ચારિત્ર-દીક્ષાનો સાદર સ્વીકાર કરો.

ઠાકર પુ. દેવદિં બોલ્યા કે-ભાઈ, હમણાં તો

થોડા મોજ-શોખ કરવા દે, પછી તમે કહેશો તેમ કરીશ.

દેવતાએ ઘણુંએ સમજવું પણ દેવદિં એક બે ન થયો. આખરે દેવે ચિંતવું કે ઠીક છે. થોડા વખત બાદ પુનઃ આવીશ એમ ચિંતવી દેવ અંતર્ધાન અદર્ય થયા.

આ તરફ યૌવનવયારૂ દેવદિંકુમારના માતા-પિતાએ કુર્વીન કન્યા સાથે વિવાહ કર્યા. દેવદિંકુમાર અર્ધાંગ-નાની માયા જાળમાં એવો ભૌ ફસાયો કે રાત-દિવસ પત્નીનું જ સ્મરણ, સાથે સાથે કુમિત્રોની સોબતના બસને. તો ચાલુ જ રહ્યા.

કેટલાક કાળ વીસ્યા બાદ પુનઃ હરિણીગમેથી દેવ તિર્યંગલોકમાં દેવદિંકુમાર પાસે આવે છે અને મહાવ્રત દીક્ષા લેવા સમજાવે છે. અને કહ્યું કે- તમોએ જ દેવલે કથી વ્યવન વેળા શિલાલેખ લખેલ કે- “મારા સ્થાને ઉપનત થનાર દેવે મને પ્રતિબોધ કરી દીક્ષા અપાવવી.” માટે હવે વિલંબ ન કરો, ગુરૂદેવ પાસે ચાલો અને સર્વવિરતિ દીક્ષા સ્વીકારો.

દેવદિંકુમાર કહે છે કે- ભાઈ! તમારી વાત સાચી છે પણ હજુ તો હમણાં જ લગ્ન થયા છે. માટે હજુ થોડા દિવસ સંસાર સુખો ભોગવી લઉં. પછી તમે કહેશો તેમ કરીશ!!!

દેવ કહે છે કે- ભાઈ! સંસારમાં વાસ્તવિક રીતે જરા પણ સુખ નથી. કેવલ સુખાભાસ જ છે માટે આ સંસારના વિષયજન્ય ક્ષણિક સુખની પાછળ મનુષ્યભવને હાર નહિ, કેમકે આયુષ્યનો કોઈ જ ભરેસો નથી, માટે ચલો! ગુરૂદેવ પાસે જાઓ!

દેવદિં કહે કે- ના! હમણાં નહિં બે પાંચ વર્ષ પછી આવજો!!!

દેવતાએ ચિંતવું કે- વાસ્તવમાં મોહનું સામ્રાજ્ય કેવું વિચિત્ર અને ગુંચ જાલ યુક્ત છે કે જેમાં એક વાર સહે પણ ફસાયેલ ચકિત દિગ્મૂંઢ થઈ જવાના કારણે સાચો રસ્તો શોધી શકતો જ નથી. માયા જાળ-માંથી છુટી શકતો જ નથી પણ ઉંલટો તે જાળમાં વધુ વધુ ફસાતો જ જાય છે.

માટે જ પૂ. ઉપા. શ્રી વિનયવિજયજી મં. સાં. કહે છે કે- “તેન બત પરવશા-પરવશા હૃતધિયઃ કટુકમિહ કિં ન કલયતિ કષ્ટ?”

પરવશા = સ્ત્રી થી પરવશ થવાના કારણે નામ પામી છે. સદ્બુદ્ધિ જેઓની એવા વિષયાસક્ત જીવો આ સંસારના કડવા ફળને કળી શકતા જ નથી.

દેવ પુનઃ પોતાના વિમાનમાં આવે છે અને સ્વેચ્છિત જિનેન્દ્ર પૂજા-સ્તવનાદિ કાર્ય કરે છે:

અને ચિંતવે છે કે- મોહનીયની જાળની ગુંચ ઉકેલી ઉકેલાય તેમ નથી. તેના ઉપર તો જે કાતર મુકે તે જ છુટી શકે અન્યથા છુટવું અસંભવ છે. તો હવે મારે પણ જે દેવદિં ન માને તો ગમે તે પણ ઉપાયે દેવદિંને દીક્ષા અપાવવી જરૂરી છે અનન્યથા અમારો બન્નો સંસાર વધશે.

ક્યો છે દૃઢ સંકલ્પ જેણે એવા તે દેવ દેવદિંકુમાર પાસે આવે છે તે સમયે દેવદિંકુમાર નગર બહાર ઉદ્યાનમાં મિત્રો સાથે ક્રીડા કરી રહેલ હતો દેવ સુંદર અશ્વ લઇને તેઓની સમક્ષ હાજર થાય છે. પરસ્પર પૃચ્છા બાદ દેવદિંકુમારને અશ્વ ખેલવાની ઉત્કંઠા થઈ અને કહ્યું કે- આ તમારે અશ્વ મને ખેલવવા આપો!!!

દેવતાએ પણ ચિંતવું કે, આ અવસર ચૂકવા જેવો નથી, તુર્ત દેવદિંકુમારને અશ્વ આપ્યો. દેવદિં પણ અશ્વ ઉપર અદૃઢ થઈને અશ્વ ખેલાવે છે. એમ કરતાં કરતાં થોડી વારમાં તે અશ્વ વાયુ વેગે દેડયો અને દૂર સુદૂર નિર્જન વનમાં જઈને ઉભો રહ્યો.

ભૂખ્યા અને તરસ્યા દેવદિંકુમાર ચોતરફ નિહાળે છે તો ક્યાંય પાણીનું સરોવર કે ફળ યુક્ત વૃક્ષ દેખાયા જ નહિં ભૂખ અને તરસની પીડથી પ્રાણ કંઈ આવેલ છે.

નિરાધાર-શરણહીન દશામાં જ્યારે દેવદિં કિંકર્ત-વ્યમ્હ બન્યો ત્યારે તે દેવ પ્રત્યક્ષ થઈને કહે છે કે, જે તમે સ્વેચ્છાએ સર્વવિરતિચારિત્ર દીક્ષા સ્વીકારો તો તમોને તમારા ગામ પાસે પહોંચાડું.

દેવદિંકુમારે પણ ચિંતવું કે, એમ કરતાં પણ જે જીવન મળતુ હોય તો સારું એમ ચિંતવી કહ્યું કે, “હા! તમે જેમ કહેશો તેમ કરીશ.”

તુર્ત દેવતાએ દિવ્યશક્તિથી ક્ષણવારમાં ગામના
ગોદરે પહોંચાડયો. યોગાનુયોગ ત્યાં પધારેલા પૂ. આચાર્ય.
દેવશ્રી પાસે દેવદિંકુમારે માત પિતાની અનુમતિ લઈ
મહોત્સવ પૂર્વક ચારિત્ર સ્વીકાર્યું અને અનુક્રમે આપણા
મહાન ઉપકારી દેવદિંકુમણિસુમાસુમણિ બન્યા.

હવે ગેયાષ્ટકની ચોથી ગાથામાં પૂ. ઉપા. શ્રી
વિનયવિજયજી મ. સા. દહાવરથામાં થનારા અવિવેકી
જીવોના સંકેશો અને વિકારોને જે રીતે અનુગૃહ
બુદ્ધિએ દર્શાવશે તે આવતા અંકમાં.

ક્રમશઃ : (અપૂર્ણ)

❀ વીરવંદન સ્તવન ❀

(રાગ : તુલસે લાખો પ્રણામ)

મહાવીર વીરતાવાળા, તમને લાખો પ્રણામ.
તમને લાખો પ્રણામ. ૧.

જીયદયાની જ્યોતિ જાળવી
અહિંસા કેરી ધૂન જાળવી
શાંતિતણા સમ્રાટ તમને. ૨.

સાગર જેવી શાંતિ તમારી
મેરૂ જેવી ધીરજ ધારી
ક્ષમા તણા ભંડાર તમને. ૩.

ક્રોધ કષાયને સુળથી બાળી
રાગ દ્વેષને જડથી ટાળી
તમે થયા વિતરાગ તમને ૪.

વિશ્વ રુણી છે નાથ તમારું
'અમર' જપે છે નામ તમારું
ધન્ય ધન્ય અવતાર તમને. ૫.

રચયિતા : અમરચંદ માવજી શાહ

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિદ્વાન
મુનિરાજશ્રી જંબુવિજયજી મહારાજના
વરદ્હસ્તે સંપાદિત થયેલ અનેક અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ’

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોતુ અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજો તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયખેરી માટે વસાવવા લેઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે, જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજો, સાધ્વીજી મહારાજો, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ ‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્’ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. તે માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.

(કીંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

બહાર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે. સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલ્પારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમ પૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઝોંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયખેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે.

(કીંમત રૂ. ૮-૦૦ (પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર.

Atmanand Prakash

Regd. G. BV. 31

દરેક લાઈબ્રેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રીશષ્ટિ શલાકાપુરુષ ચરિતમ્		શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે	
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		લે.સ્વ. પૂ. આ. શ્રી વિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી	૨૦-૦૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
ત્રીશષ્ટિ શલાકા પુરુષચરિતમ્		નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		ચાર સાધન	૩-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	પૂ. આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિનયજી	
દ્વાદશાર નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૪૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક : પાકું બાઈન્ડીંગ	૮-૦૦
દ્વાદશાર નયચક્રમ્ ભાગ ૨જો	૪૦-૦૦	ધર્મગિન્દુ ગ્રંથ	૧૦-૦૦
શ્રી નિર્વાણ કેવલી ભક્ત પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦	સૂક્ત રત્નાવલી	૦-૫૦
જિનહતાઆખ્યાન	૮-૦૦	સૂક્ત મુક્તાવલી	૦-૫૦
નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સંન્દોહઃ	૨-૦૦	જૈન દર્શન મીમાંસા	૩-૦૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		શ્રી શત્રુઞ્ચ ગિરિરાજ દર્શન	૬-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦	શ્રી શત્રુઞ્ચ તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૧-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨-૦૦	આહંત્ ધર્મપ્રકાશ	૧-૦૦
શ્રી વીતરાણ મહાદેવ સ્તોત્રમ્	૧-૦૦	આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
આદર્શોપાધ્યાય	૫-૦૦	જ્ઞાનચર્ચ ચારિત્ર પૂનર્દિપતી સંપ્રદ	૩-૦૦
		આત્મવદલભ પૂજા	૧૦-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		ચૌદ રાજલોક પૂજા	૧-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૧૫-૦૦	આત્મવિશુદ્ધિ	૩-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨	૩૫-૦૦	નવપદ્મળની પૂજા	૩-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ	૨૦-૦૦	આચારોપદેશ	૩-૦૦
શ્રી જાણુ અને જોણુ	૩-૦૦	ગુરુભક્તિ ગહુલી સંપ્રદ	૨-૦૦
શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો	૮-૦૦	ભક્તિ ભાવના	૧-૦૦
શ્રી કાવ્યસુધાકર	૮-૦૦	હં ને મારી આ	૫-૦૦
શ્રી કથારત્ન કેષ ભાગ ૧લો	૧૪-૦૦	જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૩-૦૦		

લખો :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારંગેઈટ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)
પોસ્ટેજ અલગ

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.